

Prenumerata:

Rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 k. 50, kwartalnie rs. 2 k. 25, miesięcznie kop. 75.

Za dwukrotnie odnośnienie do domu dopłaca się miesięcznie kor. 5.

Na prowincji i w Cesarstwie: koszt przesyłki pocztowej podane są w nagłówku numeru porannego.

Za granicą (z przesyłką jednorazową) miesięcznie rs. 1 k. 50.

Oddzielna przedpłata na jedno tylko wydanie *Kurjera* ani w Warszawie ani na prowincji przyjmowaną być nie może.

Numer pojedynczy kop. 5.

KURIER WARSZAWSKI.

Wychodzi i rozsyła się dwa razy dziennie na Warszawę i na prowincję. W niedziele i święta uroczyste wychodzi tylko rano, w poniedziałki i dni poświęcone tylko wieczorem.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY TRZECI.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor *Kurjera Warszawskiego* codziennie od godz. 8-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godz. 10-ej rano do 1-ej w południe.

Ogłoszenia:

Reklamy: za jeden wiersz pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

Nekrologia: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz pierwszy raz 30. Ogłoszenia do 10 k., każdy następny raz 8 k.

Małe ogłoszenia: za jeden wiersz pierwszy raz 2 kop., każdy następny raz 1 1/2 kop.

Przewodnik adresowy: za 1 wiersz rocznie rs. 30. Ogłoszenia do „Przewodnika” przyjmują wyłącznie Biuro Ogłoszeń Rajchmana i Frendlera, ulica Senatorska nr 18.

— Jutrzejsze święto kościelne św. Karola Boromeusza obchodzone będzie nabożeństwem solennym z wystawieniem N. Sakramentu, kazaniami i procesjami oraz z zupełnym odpustem w kościołach pod nazwaniem tegoż świętego przy ulicy Chłodnej i na Powązkach.

W kościele św. Karola Boromeusza przy ulicy Chłodnej sumę celebrować będzie pontyfikalnie JE. ks. arcybiskup, po której udzieli sakramentu bierzmowania.

— Jutro, jako w pierwszą niedzielę rozpoczętego miesiąca, odprawionem będzie w kościele opieki św. Józefa (panien wizytek) dopołudniowe nabożeństwo ku czci Serca Pana Jezusa, a to z wystawieniem N. Sakramentu, kazaniem i procesją.

— Ewangelia św. na niedzielę jutrzejszą, 25-tą po Świąt, przypadająca, zapisana jest u Mateusza św. w rozdz. 8-ym „o uciszeniu burzy na morzu”.

— W poniedziałek (d. 5-go b. m.) odbędą się następujące żałobne nabożeństwa:

w kościele św. Ducha (po-paulińskim) o godzinie 10-ej zrana arcybractwa pięciu ran Chrystusa Pana — i

w kościele św. Jacka (po-dominikańskim) o godzinie 9-ej rano zgromadzenia majstrów szewskich.

Przegląd polityczny.

Konferencja wtorkowa pana Tiszy z przewodcami narodowego stronnictwa chorwackiego wydała pożądany rezultat. Mężowie zaufania, jak Miskowicz, Szramm, Kusewicz, Josipowicz, Wukotinowicz i inni, oświadczyli jednomyślnie prezesowi gabinetu węgierskiego, iż w Chorwacji zapanował już spokój, umysły się wyleczyły z chorobliwego rozgorączkowania i nie stoi na przeszkodzie przywróceniu swobod konstytucyjnych, zwolaniu sejmiku zagrzebskiego, tudzież zamianowaniu nowego bana i nowego ministra dla Chorwacji w miejsce hr. Pejaczewicza i Bedekowicza, którzy ustąpili. Można było liczyć na to, że przewodcy chorwatów tak odmalują położenie i takie postawią żądania; dobrze, iż kierując się trzeźwym umiarkowaniem i roztropnym ocenieniem warunków monarchji, nie poszli w swoich wymaganiach dalej. Wobec ducha zgody, jakim przejęte były przedstawienia chorwatów, tem łatwiej przyszło panu Tiszy przyrzec, iż gdyby w sejmie zagrzebskim zażądano wysłania deputacji regnikolarnych, celem usunięcia niewygodnych stosun-

ków i przejrzenia ugody węgiersko-chorwackiej z r. 1868-go, on postawi podobny wniosek w sejmie węgierskim. Należy złożyć hołd lojalności, z jaką obie strony traktowały sprawę ostatnich nieporządków i wynikłego ztąd prawnopolitycznego zatargu w Chorwacji.

W Berlinie i Wiedniu doznano niemałej ulgi, gdy depesze doniosły z Petersburga o łaskawem przyjęciu bułgarskiego ministra spraw zagranicznych, p. Balabanowa, przez monarchę Rosji, o dobrych nadziejach zgodnego załatwienia „kwestji wojskowej” w Bułgarii, czyli, jaśniej mówiąc, uregulowania stosunku oficerów rosyjskich służących w armji bułgarskiej. Wiadomo, że stosunki te powikłały się nieco, zwłaszcza wobec ostatnich dymisji, rozsypanych tak hojnie przez zadąsanego księcia Aleksandra. P. Balabanow telegrafował do Sofji zaraz po posłuchaniu poniedziałkowym, iż Najjaśniejszy Pan przyrzekł wydelegować do Bułgarii pułkownika Kaulbarsa, wojskowego attaché przy wiedeńskim poselstwie rosyjskiem, celem rozpatrzenia na miejscu tej kwestji i rozwiązania jej w porozumieniu z księciem i rządem. Równocześnie *Journal de St. Petersburg* zamieścił notę uspokajającą, która usiłuje zatargowi z Bułgarią odebrać charakter międzynarodowy i w ogóle nadaje mu skromne rozmiary.

Rząd pana Ferry odniósł świetne zwycięstwo nad opozycją radykalną. Większość, która w myśl wniosku Pawła Berta uchwaliła dlań wotum zaufania, składała się z koalicji całego obozu republikańskiego z wyłączeniem żywiołów nieprzejednanych, które nie mają ani politycznego ani społecznego programu, a czerpią całą siłę i rację bytu z bezwzględnej opozycji przeciw rządowi. Jałowość tejże okazała się jaskrawo w dwudniowych obradach nad Tonkinem. Żaden z mówców lewicy, nie wyłączaając najznakomitszego z nich, pana Clémenceau, nie zdołał podnieść się na poziom sytuacji: wszyscy ograniczyli się na zarzutach, nikt nie wskazał jednym słowem programu akcji, której stan obecny zatargu z Chinami wymaga. Pan Clémenceau był świetnym, gdy mówił o potrzebie zasad etycznych w polityce, o potępieniu godnem wyzykiwania słabszych dla wzmocnienia potęgi mocniejszych, o sprzeniewierzeniu się wielkim zasadom rewolucji z r. 1789-go — ale i on zarówno, jak jego koledzy nie potrafili dać rządowi praktycznej wskazówki, jak wywieść sprawę chińską z jej dzisiejszego zabagnienia.

Obrady z wtorku i środy wywołują w podwój-

nym kierunku gderliwe rekryminacje, któremi się długo zaprztać będzie prasa europejska. Zwróciła powszechną uwagę ten ustęp wtorkowej mowy pana Challemel Lacour, w którym p. minister wyrażał się tajemniczo o ukrytych wpływach, podlegających Chinom do oporu.

Ustęp ten, najważniejszy może z całego przemówienia pana Challemel Lacour, zmuszeni jesteśmy powtórzyć z wczorajszego „Przeglądu”, ponieważ przez opuszczenie trzech wierszy wyszedł tamże błędnie z druku... Miał on brzmieć tak w całości: „Nie pora dzisiaj — mówił pan minister — odkrywać zasłonę z robót podziemnych, które podlegały rządowi w Pekinie do potęgowania swoich uroszczeń. To pewna, że Chiny stawia obecnie żądania więcej przesadne. Nie chcą one uznać nabytych w r. 1874 praw Francji do Anam, pragną zmusić ją do kapitulacji, pragną wydrzeć jedną kartę z ostatnich dziejów Rzeczypospolitej w imię urojonego zwierzchnictwa, którego praw niczem nie zdołają udowodnić.” Wszyscy pytają: o czyich to „robotach podziemnych” mówił minister francuski? Telegram nasz wczorajszy z Paryża, wedle którego przybyły z Tonkinu generał Bonet opowiada, iż oficerzy niemieccy kierują obroną fortów chińskich, zdaje się wiązać logicznie z tem, co niewyraźnie rzekł p. Challemel Lacour.

Drugi przedmiot polemiczny stanowić będzie depesza francuskiego *chargé d'affaires* w Pekinie, która donosi jakoby rząd chiński wypierał się markiza Tsenga. Tenże ostatni nie ośmielił zastrzedz się niezwłocznie przed redaktorem *Gaulois* przeciw takiej insynuacji. Być może, iż „różnica zdań” pomiędzy posłem chińskim w Paryżu a wieckierłem w Pekinie należy również do zręcznych manewrów dyplomatycznej taktyki „państwa niebieskiego”.

W każdym razie wiele atramentu rozleje się z tego powodu, wpięty jeszcze — nim krew się poleje. *Kölnische Zeitung* podaje z Paryża korespondencję, która zwróciła powszechną uwagę i znakiem poważnego ocenienia w półurzędowej prasie berlińskiej. Prasa ta, która bacznie śledzi ruch wszelki we Francji i jest, jak wiadomo, przychylna rozwojowi Rzeczypospolitej umiarkowanej, nie dodaje uwag swoich bez dobrych informacji, dlatego powtarzamy tu najpierw ustęp korespondencji gazety kolońskiej, a następnie komentarz berliński. Odnosna korespondencja z Paryża w *Köln. Ztg.* brzmi:

„Obiegają tu w tej chwili liczne pogłoski o niebezpieczeństwach, które grożą z wielu stron kon-

Jesienna gawęda.

Kwiaty!

Dąbrowo!

Zegnajcie nam!

J. N. Jaskowski.

Są ludzie, którzy wyobrażają sobie jesień w postaci starej panny zabłoconej po kolana, w *water-proofie*, po którym strumienie deszczu spływają, i uzbójonej wywiechniętym przez wicher parasolem... Ach! — wdychają tkliwi wielbiciele wiosny — znowu mgły, deszcze, błoto i chłody! Ach! co za czas szkaradny! Ach! znowu zamienianie na rautach kałozy i parasoli, znowu homeryczne przeprawy przez wezbrane potoki rynsztoków, znowu... Tak, panowie i panie, znowu jesień owa zapoznana, opanowana, zarzucona gradem najniepoehlebniejszych epitetów... piękna jesień.

Są gusta... i chyba nikt na to nie poradzi. Każda pora roku ma swoją odrębną fizjonomję, właściwy sobie charakter. Jeżeli wiosnę porównać można do naiwnej pensjonarki z twarzyczką wiecznie beznamiętnie uśmiechniętą, lato do wschodniej piękności sennej, apatycznej, zawsze jednakowo pięknej, ale tą monotonią wdzięków rychło przesycającej, a wreszcie zimę do wspaniałej lecz martwej Galatei — to jesień będzie porą roku najbardziej tryskającą życiem, najwięcej mającą w sobie treści, najwięcej myśli. Jesień to nie stara panna w *water-proofie*, to kobieta nerwowa z temperamentem niespokojnym,

kapryśna i namiętna, szalona naprzemian i sentymentalna, w rozkwicie wdzięków, których, ponieważ dni ich policzone, z pewną rafinerją używa, kobieta, która we wspomnieniach ma wiosnę pierwszej miłości i serdeczne burze lata, lubiąca się w jaskrawych barwach i ponurej melancholji, sama myśląca i wrażliwa i dająca wiele do myślenia. Są gusta — oddamy chętnie bezmyślną wiosnę, monotonne lato i martwą zimę za nigdy nie przesycającą... jesień.

Kto przeciwnego zdania, może zamknąć się w czterech ścianach należycie już od pierwszych dni września opalanego pokoju, przysłonić okna grubemi firankami, uszy zatkać szalenie bawełną, by „przeziębłych świstów” wiatru nie słyszeć i... dalej wyobrażać sobie, iż zna jesień, nie wyjrzawszy nigdy po za rogatki miasta!

Są bowiem tacy, którzy chodzą oglądać jesień do... Saskiego ogrodu. I gdy zobaczą tam parę drzew огоłoconych z liści, nieco trawy pierwszym powarzonej mrozem i miniaturową warstwę błota w okolicach altany z sodową wodą, już wznoszą ręce ku niebu i dają folę żalonym jeremjadem, jakby na widok jakiego przerażającego kataklizmu natury. Nie, proszę państwa, kto chce zapoznać się z jesienią, musi poszukać jej nieco dalej...

Jej tęsknoty bezbrzeżne i wielki uroczysty smutek, to rozlane tam na szerokich pustych zagonach, na których gdzieś niedługo polyskują jak czarne arterje brudzą wodą zalane, na łakach których zieleni zwiędła i pożółkła jak kwiat pamiątkowy, w lasach, gdzie na tle nagich, skrzyżowanych gęsto gałęzi

szeleszczą cicho brzozy żółtych fantastycznie jaskrawych liście, tam gdzie „na polach deszcz i mgły”, a nad polami zwisło ciężkie sklepienie szarego nieba.

A uśmiech jej... To ów dzień słoneczny, co dwie doby ulew i wichury przedziela, co roziskrza mirjady gwiazd na sianozęci i zazielenia nagle ruń na polach i gorące, ciepłe tony kładzie na pomarańczowe liście gajów i więcej poezji, więcej niedającego się opisać uroku ma w sobie, niż wszystkie majowe pogody i lipcowe orgie upału. Istotny to uśmiech przezły...

I coraz to nowemi drażni nas wrażeniami ta kapryśna pani. Gdy się rozżali i rozplacze i w ponurej melancholji pograży, to zda się wzięła na się grubą żalobę po wszystkich całego świata zawiedzionych nadziejach, złudzeniach rozwinionych i łzach co ani ulgi ani pociechy nie przyniosły... A zaś gdy nagle pieszczotami swemi odurzy i upoi, to znowuż zda się, iż nigdybyś ziemi tej porzucić nie chciał i cierpieć dalej i brzemień życia dźwigać jesteś gotów, byleby choć na chwilę raz jeszcze kiedyś w jej przełotnym uścisku zaznać wszystkich rozkoszy i upojeń tej ziemi...

Bezwiednie temu jesieni urokowi ulegały zawsze natury wrażliwsze od innych, natury artystów — jako też wiadomo, iż posiadamy w malarstwie jednakoową ilość krajobrazów osnutych na tle jesieni co i na tle wiosny, jednakową ilość utworów poetycznych „jesiennych” i „wiosennych”, a, by i o muzykach nie zapomnieć, przypomnijmy tylko owo 15-te preludjum Szopena, stworzone jesiennym wieczorem przy

stytucji republikańskiej. Wielu z nich odmówił należeć wszelkiego uzasadnienia i przypisać je można hipotezom umysłów przerażonych lub spekulujących na pozyskanie czytelników, którzy pragną wiadomości sensacyjnych. Niepodobna jednak pominąć milczeniem, że obecnie z wielu stron odzywają się głosy zapewniające, iż w wysokich kołach finansowych Francji istnieje zamiar zebrania kapitału 100 milionów franków, ażeby w podobny sposób, jak dokonano ugody z kolejami żelaznymi, doprowadzić także do restauracji monarchii w drodze legalnego ustawodawstwa. Niepodobna zaprzeczyć, że taka bezkrytyczna rewolucja może mieć pewne widoki. Nie ma tu mowy o przekupstwie pewnych deputowanych lub organów prasy, ale to pewna, że gdyby zdołano wykazać rzeczywiste korzyści dla kraju, znalazłoby się wielu zwolenników restauracji rządu monarchicznego. Taki stan umysłów przypisują zwolennicy monarchii ogólnemu zniechęceniu do konstytucji republikańskiej. Nie więc dziwnego, że stronnictwo orleanistów, chcąc dopiąć celu, myśli najpierw o zgromadzeniu kapitałów, które są zawsze środkiem pomocniczym dla pozyskania większości wszelkiej kategorii.

Półrządowy berliński organ, *Politische Nachrichten*, dodaje do powyższej korespondencji następujące objaśnienie:

Korespondencja ta zwróciła także uwagę *Nord. Allg. Ztg.* gdyż charakteryzuje ona stanowisko, jakie zajmuje w republice francuskiej orleanizm. Myślny jeszcze w styczniu r. b. zwracali uwagę na stosunki stronnictwa orleańskiego z potęgami giełdy francuskiej i na dążność tych kół do popierania restauracji monarchicznej. Stosunek ten dawał się zawsze uczuwać w notowaniach kursu renty francuskiej, gdyż właśnie stronnictwo orleańskie jest w posiadaniu setek tysięcy tej renty. Odtąd sytuacja nie stała się wcale gorszą dla Orleanów. Przeciwnie nawet, stan rzeczy polepszył się od zawarcia przez rząd konwencji z wielkimi towarzystwami kolejowymi, ponieważ przez to zapewniono kapitałom wpływ niezmierny. Obecnie więc jest to rzeczą całkiem naturalną, gdy właściciele sum olbrzymich czują się z dniem każdym coraz więcej potężnymi i opanowują również polityczne położenie kraju. Wpływ Orleanów jest już dziś niemałym, a lubo trudno oznaczyć chwilę, w której stanie się decydującym, to jednak w kołach poważnych polityków przygotowani są na niejedną niespodziankę w wewnętrznym rozwoju Francji. Dla tych to przyczyn korespondencja paryska *Köln. Ztg.* zwróciła tak powszechną uwagę.

Br. Z.

Kanalizacja Warszawy.

Od pierwszej chwili projektu kanalizacji aż do zawarcia urzędowego z inżynierem angielskim kontraktu o budowę w Warszawie kanałów i wodociągów zajmowaliśmy względem całej tej sprawy stanowisko obserwacyjne, utrzymując je nawet jeszcze przez pewien czas po rozpoczęciu robót.

Zmuszały nas do tego liczne okoliczności, a w pier-

wszym rzędzie różnorodność opinii, jaka o dziele tem nie tylko panowała dawniej, lecz i dziś nawet daje się dostrzegać.

W kwestji więc tak ściśle technicznej, wymagającej głębokiej znajomości przedmiotu, rozdzielenie zdań między specjalistami dość chyba usprawiedliwiałoby powściągliwość dziennikarskiego wyroku.

Obecnie wszakże musimy odezwać się głośniejsze. Badania techniczne, prowadzone przez krajowych inżynierów, coraz wyraźniej wskazują, iż kanalizacja Warszawy wchodzi na tory niewłaściwe.

Główny inżynier pozostaje wciąż we Frankfurcie i robi minę, jak gdyby nigdy nie zaciągał żadnych względem naszego miasta zobowiązań, w Warszawie zaś od czasu do czasu przebywa młody inżynier Lindley, który pomimo, iż roboty są zaledwie w zaczątku, zdążył już popełnić kilka technicznych błędów, osłabiających nieograniczone zaufanie, jakim się cieszył w tutejszym magistracie. Całą wartość Lindleya syna, jako inżyniera, stanowi ten szczegół, iż nabrał on wprawy przy ojcu. Sława imienia Lindley'ów spadła na potomstwo... Czy zasłużenie? O tem zaczynają już wątpić nie tylko nasi inżynierowie, którzy zostali od robót kanalizacyjnych odsądzeni, lecz nawet magistrat, który to odsądzenie zawyrokował.

Lecz mniejsza wreszcie o Lindley'ów; sprawa kanalizacji dostarcza jeszcze wielu innych charakterystycznych i ciekawych szczegółów.

Była o nich mowa na jednym z ostatnich prywatnych zebrań techników warszawskich, którzy, o czem już pisaliśmy, pojmując doniosłość techniki dla spraw przemysłu naszego miasta, dyskutują często w zakresie spraw bieżących.

Otóż na konferencji, o jakiej wspomnieliśmy, poruszono znowu kwestję kanalizacji. Sądźmy, iż nie od rzeczy będzie zaznaczyć ogół czytelników z głosem fachowców, którzy, podejmując tyle żywotną dla Warszawy sprawę, kierowali się jedynie względami, dobro miasta mającymi na celu. Naturalnie, nie możemy tu streszczać całego przebiegu dyskusji i ścierających się opinii, poprzestaniemy tylko na scharakteryzowanie ogólnych wniosków, będących wyrazem większości.

Najpierw, co do samej kanalizacji, wypada odpowiedzieć na pytanie najważniejsze, czy poprowadzono ją racjonalnie? Doświadczenie miast zagranicznych przekonywa, iż w takiej kwestji technicznej, jak kanalizacja, nie da się postawić jakiejś z góry określonej, czy też teoretycznej obmyślanej drogi. Przeciwnie, wszystko tu zależy od warunków klimatu i gruntu, a więc od warunków najzupełniej miejscowych.

Ze sposoby i ta, jeśli można tak powiedzieć, procedura robót kanalizacyjnych, która była dobra w Wiedniu lub Frankfurcie, może być całkiem niewłaściwą dla Warszawy, najlepszym tego dowodem Berlin, który stracił 8 milionów marek jedynie skutkiem tego, iż w obliczeniach technicznych pominięto względy lokalne natury gruntów. W naszym zaś mieście opracowano plany, rysunki, wygotowano programy, lecz nie sporządzono planu niwelacji, posilując się dawnymi wiadomościami. Zdarzyć się może, iż plany nie dadzą się zastosować do gruntu...

Pomijając ten szczegół w przypuszczeniu iż Warszawa będzie tak szczęśliwą, że z powyższego względu na zwiększone koszty narażona nie zostanie, spojrzymy, w jaki sposób przedstawiają się dzisiaj anszlagi robót kanalizacyjnych.

Według początkowych kosztorysów, wydatki na te roboty obliczono w sumie 9 1/2 milionów rs. Dzięki jednak zwłoce w robotach, cyfra ta uległa szybko znacznej podwyżce. Inżynier Rudnicki w jednym z ostatnich artykułów o kanalizacji słusznie powiada, iż ponieważ w kosztorysie 9 1/2 milj. rs., ruble liczone po 3 1/2, marek, przeto właściwie suma początkowa wynosi 15 milj. rs., a ponieważ zwłoka w robotach spowodowała zwiększone nakłady i podróże nie tak pracy, jak artykułów, przeto dziś można przyjąć sumę 20 milionów rubli za najpewniejszy kosztorys kanalizacji i wodociągów w Warszawie.

Dwadzieścia milionów rubli!... Opinia techników i w ogóle osób, wtajemniczonych w sprawy kanalizacyjne, jednogłośnie zaświadcza, iż roboty są prowadzone opieszale, a nawet nieumiejętnie. Czy nie ma środka naprawy złego? Wszak jeśli dotąd były same wady, to należałoby przedsięwziąć środki, ażeby na przyszłość ich nie było, należałoby sprostować dzisiejszą drogę robót kanalizacyjnych.

Poruszając tę stronę kwestji, potrącamy o t. z. komitet kanalizacyjny. Członkowie, stanowiący ten komitet, są zdania, iż rola ich jest ograniczona, głosem doradczym, iż prawa kontroli nad inżynierem Lindley'em nie mają. Technicy zaś, stojący poza komitetem, zarówno jak i większość opinii mieszkańców miasta, są przekonani, iż komitet został ustanowiony z szerszym pełnomocnictwem, które utracił przez zbytnią powolność i ustępstwa względem Lindley'a.

Kto ma słuszość? Zanim odpowiemy na to pytanie, musimy zwrócić uwagę na zbyt pesymistyczne zapatrywanie się ogółu na zadania komitetów w ogóle; jest to pogląd nie tylko pesymistyczny, lecz świadczący o pewnego rodzaju abnegacji.

Być może, iż wszystkie komitety, powoływane dotąd z grona obywateli, nie nie zrobiły, lecz czyżż zdad można wyprowadzać wniosek, iż i przyszłe nie zrobią nic bądź mogły?

Naszym zdaniem, rola komitetów jest pojmowana błędnie. Wszak członkowie do nich powoływani są obieralni, a więc mają zupełną swobodę przyjąć mandat lub go odrzucić—przyjąć, jeżeli uprzednio się przekonają, że rola ich nie będzie bierna—odrzucić zaś, jeżeli okaże się, iż zadanie ich zostało ograniczone rolą figurantów. Tego odróżniania pozoje członkowie dotychczasowych komitetów nie czynili i zdad wyrobiła się tradycja o ich bierności.

Każdy nowopowstały komitet powinien przedewszystkiem zapytać się, jaki jest jego program i jaka kompetencja i postąpić stosownie do udzielonej na to odpowiedzi; wówczas, albo nie byłoby komitetów wcale, albo też byłyby czynne i pożyteczne.

Wracając od tych uwag do komitetu kanalizacyjnego, musimy przyznać, iż odrazu poszedł on drogą tradycyjnej bierności...

Według Najwyższej zatwierdzonej umowy zarządu

monotonnem pluskaniu deszczu w szyby lub ową przepiękną piosnkę Moniuszki do słów Zacharyasiewicza:

Jakoś mi tęskno, smutno i nudno,
Na polach deszcz i mgły...

Zwłaszcza poeci — chyba ci dostatecznie naśpiewali się o jesieni!

Co za jednostajność — przepraszamy: rozmaitość „szumu wicherów”, „obumierania przyrody”, „szelęstu spadających liści”, „wiednącej zieleni” itd.!

Oto Zmichowska:

Czemu mi smutno? czy że wiatr jesieni
Lasy i pola już odarł z zieleni...

A może Syrokomla?

Padał jesienny wieczer—ściemniało wokół,
Zimny był oddech niebios i pochmurne czoło;
Z pomiędzy ciemnych sosn...

Wystarczy?

Zmorski naturalnie także ma coś o jesieni do powiedzenia:

Chłodu, blasku noży, drżąc, cicho spoczywa
Na żółtych czołach pochylonych drzew,
Jesienny wicher żałostnie wygrywa...

Któż tam jeszcze?

Oto Garczyński:

Jam nie spał i wiatr nie spał—on jeden z żałobą
W brzęczące szyby okien dzwonił i za sobą
Strumienie ciągnął liści i kurzu strumienie...

Konopnicka literalnie sama w jesień się zamienia:

Ach! ja w jesieni przestaję być sobą,
A jestem smutkiem, ciszą i żałobą!
I jestem listkiem... itd.

A końca by nie było cytatom, gdybyśmy na tych kilku nie poprzestali.

I mówić jeszcze, że jesień to stara panna zabłocana po kolana, w *water-proofie*, po którym itd.!

Nie—już gdyby nawet kiedy jesień istnieć przestała i zostały o niej jedynie świadectwa poetów, wystarczyłoby to dla zapewnienia jej zaszczytnego stanowiska w rzędzie tak powszechną cieszących się konsyderacją zjawisk natury jak „zmierzch”, „wiosna”, zachód i wschód słońca” itp.

Nie wspomnieliśmy—za co kogo należy przepraszamy—o tych jeszcze wielbielcach jesieni, którzy jak do muzeów wieczystych pamiątek składają o tej porze swoje madrygaly do koszu redakcyjnych. Bóg im zapłać za te platoniczne dowody uczucia, w które radi wierzymy... Albowiem jak powiada niemiecka piosenka:

Kein Feuer, keine Kohle, brennen nicht so heiss,
Als heimliche Liebe von der Niemand was weiss!

Na ich pociechę powiedzmy, iż wiemy doskonale o doręcznych odkryciach, dokonywanych przez autorów „Melodji jesiennych”, wszystkich „Jesieni” i „Jesiennych ech”, wszystkich „Piosenek jesiennych” i „Jesiennych wieczorów i ranków” i że przeniknięci do głębi duszy powtarzamy za nimi:

Opadają żwiele liście.

Będzie jesień oczywiście,

Rzecz niemiła w każdym względzie,

Oczywiście jesień będzie!

Tak—nie ulega to żadnej wątpliwości.

Inną znow kategorię obowiązkowych tym razem „jesienniarzy” stanowią ludzie dziennikarskiego cechu od kronik, feljetonów i wiadomości bieżących—ci z jednakowym bohaterstwem rezygnacji powiadają perjodycznie doskonale wiedząc o tem pu-

blizność kiedy nastaje wiosna, a kiedy upały, kiedy jesień, a kiedy zima.

Zdarza się, iż takiemu „jesiennikowi”, pływającemu po wodach własnych feljetonów, uda się czasem złowić jaką rybkę w rodzaju dowcipnej anegdotki o małżeństwie zawiązanem pod wspólnym parasolem, lub przygodzie na polowaniu nieprawdopodobnej a jednak prawdziwej... Wtedy zdaje mu się, iż sumienie spełnił swój obowiązek, zdolawszy wywołać uśmiech na usta czytelnika skwaszonego na widok pochmurnego nieba i deszczu zalewającego szyby. Smutny to tryumf atoli—jesienią dowcip będzie zawsze moźolnie skleconym, a uśmiech przezeń wywołany, wymuszonym uśmiechem. Jesień to nie pora do żartów i dowcipkowania—jesień to wielki symbol nietrwałości i znikomości wszystkich rzeczy na ten naszem *vallis lacrimarum*. Nie bez racji nazywamy wiek podeszły—jesienią życia, powolne zamieranie w sercu niedawno jeszcze płomiennego uczucia—jesienią miłości, rzewną zadumą nad pamiątkami—jesienią szczęścia, a nie bez racji również obchodzimy jesienią—święto umarłych.

I oto raz jeszcze dlaczego jesień, bardziej niż każda inna pora roku, pobudza nas do myśli poważniejszych i dalej sięgających...

Oto dlaczego, patrząc na ziemię ustłą cicho szeszącymi liśćmi i niebo zasunne ołowianymi chmurami, nie tylko wiosną, nie tylko lato minione wspominamy z żalem, lecz i wszystko co ongi wiosną i latem życia dla nas stanowiło... a co, niestety, nie wskrzesi już nigdy z żadną nową wiosną!

Stenio.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE

miejskiego z inżynierem Lindley'em, oraz z mocy instrykcji jenerał-gubernatora, wydanej dla komitetu w rozwinięciu odnośnego artykułu wspomnianej umowy, komitet kanalizacyjny jest władzą decydującą. Składa się on z techników i obywateli miasta pod przewodnictwem prezydenta, ma prawo kontroli nad inżynierem głównym i robotami, wydaje decyzje, które władza miejska wprowadza w wykonanie, sprawy rozstrzyga większością głosów i t. d. Wprawdzie w ustawach kanalizacyjnych wiele artykułów nie mówi o komitecie i wspomina tylko o przewodniczącym, lecz z tego nie można wyciągać wniosku na niekorzyść komitetu. Samo powoływanie się na „przewodniczącego” świadczy, iż tu mowa o zbiorowej władzy, bo „przewodniczący” samemu sobie przewodniczyć nie może.

Komitet kanalizacyjny więc sam uznał swoją bezsilność, pomimo prawa, pomimo służących mu prerogatyw, których wyzyskać na swoją korzyść nie zechciał.

W tej chwili, gdy roboty znajdują się jeszcze w pierwszym stadium, komitet ma dość czasu do sprośowania swojej drogi działania, nie wątpimy też, iż z okoliczności tej pośpieszy skorzystać. Lekceważenie obowiązków przez inżyniera Lindley'a, opieszałość w prowadzeniu robót, nagła potrzeba skanalizowania miasta, wszystko to sprawia, iż obecnie nadzieje mieszkańców opierają się o komitet, jako o jedyną władzę, która może podjąć środki przeciwko Lindley'owi i zaradzić złym następstwom dalszego ociągania się. W takich warunkach komitet z pewnością okaże więcej energii i albo wyjaśni ostatecznie swoje stanowisko, albo też niewygodną pozycję porzuci.

Członkowie komitetu zapewne dobrze to pojmują, iż pod nieobecność głównego inżyniera i przez spódniał w robotach, odpowiedzialność za ich wykonanie spada nie tylko na pana Lindley'a; do odpowiedzialności opinia pociąga zazwyczaj osoby, bliżej poszkodowanych stojące.

Lecz w sądzie naszym byłibyśmy jednostronni, gdybyśmy w składzie komitetu nie odróżniali członków techników od nie-techników. Otóż zadaniem tych ostatnich, jako mniej kompetentnych, jest dążyć do solidarności z technikami i ich decyzji nie zmieniać. W przeciwnym bowiem razie powstanie rozprzeżenie i chaos, jeszcze bardziej całą sprawę wiążące.

Uogólniając powyższe uwagi, jakie wynieśliśmy z ostatniej dyskusji techników w resursie obywatelskiej, widzimy, iż przyszłość kanalizacji zarysowuje się bardzo niewyraźnie.

Tem więcej przeto należy się spodziewać od komitetu kanalizacyjnego...

Wandalin.

PO LATACH.

Mielśmy sobie zawsze tyle

Do powiedzenia!

W słowa wplatały się pocałunki

I westchnienia.

Pilnie strzeżeni, bardzo rzadko

Byliśmy sami,

I wtedy zawsze, jakby na złość,

Ktoś skrzypnął drzwiami...

Bóstwo kochanków miało dla nas

Twarz zagniewaną,

Nieraz — w połowie słowa „kocham”

Nam przerywano.

A już największa nasza kłeska

Był jej wuj stary,

Cośmy przez niego wycierpieli,

Nikt nie da wiary!

Nie szczędził różnych nam przycinków

I komplementów:

Od pensjonarek jej wymyślał,

Mnie od studentów.

Jednak — pomyślnie się skończyły

Te ciężkie próby,

I ot! lat kilka, jak nas łączy

Dozgonne śluby...

Na naszym niebie zabłysnęła

Gwiazda szczęśliwa.

Nikt nam sam na sam najdłuższego

Już nie przerywa.

Tylko... rzecz smutna, że w tem życiu

Czas wszystko zmienia

I my... nie mamy dziś nie sobie

Do powiedzenia!

Hajota.

— Ministerjum wojny opracowało projekt przepisów, określających porządek dokonywania oględzin lekarskich względem tych oficerów i urzędników zapasu, którzy z powodu choroby okaza się niezdolnymi do służby wojskowej; przepisy te mają być podane do zatwierdzenia władz prawodawczych.

— Ministerjum skarbu, biorąc pod uwagę rozwój przemysłu prywatnego, uznało za właściwe odstąpić w ręce przedsiębiorców prywatnych przemysł rolny; zgodnie z tem postanowiono zmniejszyć w r. 1884-ym zakupy, składy i transporty soli skarbowej.

— W sprawie reformy sądowej w kraju północno-zachodnim pisze *Kraj* co następuje: „Jeszcze wiele kwestyj pierwszorzędnej wagi nie zostało ostatecznie rozstrzygniętych. Tak np., pomimo najświeższych zapewnień gazet petersburskich, ciągle jeszcze jest niezdecydowaną kwestja o rozdziale okręgów sądowych. O ile nam wiadomo, ministerjum sprawiedliwości w ostatniej chwili, prawdopodobnie z pobudek oszczędnościowych, rzekło się zamiaru utworzenia oddzielnej izby sądowej w Smoleńsku. W takim razie gubernja mińska przyłączona zostałaby do okręgu izby sądowej wileńskiej, a sądy okręgowe w Witebsku i Mohylowie weszłyby w sferę kompetencji izby petersburskiej.”

— Projekt utworzenia okręgu górniczego w gubernjach południowo-zachodnich polega jedynie na utworzeniu posady okręgowego inżyniera, który będzie obowiązany doglądać robót w kopalniach, oraz kontrolować pracę i naukę małoletnich robotników w fabrykach i zakładach górniczych. Inne władze właściwe w zarządach okręgowych projekt pomija. Posada inżyniera zostaje utworzoną z dniem 12-ym stycznia r. 1884-go.

— Przemysłowcy łódzcy wystąpili niedawno do władz właściwych z prośbą o ułatwienie komunikacji pocztowej pomiędzy Łodzią a Warszawą i Moskwą. Prośba uzyskała już przychylną opinię sfer rządowych. Wkrótce też korespondencja przesyłana będzie nie tylko pociągami pocztowymi, ale i wszystkimi osobowymi.

— Droga żelazna warszawsko-terespolska osiągnęła w m. wrześniu r. b. dochodu ogółem rs. 228,526 kop. 95 1/2, czyli więcej o rs. 3,130 kop. 54 (138%), niż w tymże miesiącu r. z. Od dnia 1-go stycznia do dnia 1-go października r. b. dochód wyniósł rs. 1,729,381 kop. 5, czyli o rs. 164,199 kop. 42 więcej niż w tymże okresie r. z.

— Ulice Powązkowska i Dzika po rozszerzeniu otrzymały nowe latarnie gazowe, które jednocześnie ze zwiększoną liczbą latarni w środku miasta zapalone zostaną w dniu 13-ym b. m.

— Izba skarbowa przygotowała już książeczki emerytalne na rok 1884-ty i rozpoczęła wydawanie ich osobom interesowanym.

— Pogłoska o zawieszeniu wypłat przez dom handlowy Schönmann i Spiegel w Moskwie, która w dniu wczorajszym na giełdzie kursowała, okazuje się, jak twierdzą z domem tym w bliższych stosunkach stojący, nieuzasadnioną.

— Wykłady pszczelnictwa w muzeum pszczelnictwa na Koszykach odbywają się w dniu niedzielne w godzinach od 9—11-ej przed południem, w dniu zaś powszednie w godzinach popołudniowych; w dniu świątecznym odbywają się wykłady teorii pszczelnictwa, nauka zaś praktyczna odbywa się codziennie.

— Kurator okręgu naukowego, r. t. Apuchtin, udał się w dniu wczorajszym do Radomia.

— Z teatru i muzyki.

* Repertuar bieżący teatrów naszych, skutkiem niedyspozycji kilku osób, ulega ustawicznym przemianom ze szkodą publiczności a stratą kasy teatralnej.

— Wczoraj na sali redutowej zeszło się ledwie kilkadziesiąt osób, które i tak z pewnością znały ograne aż nadto sztuki.

— Dziś też następuje zmiana z powodu choroby p. Varesi, która zapadła podobno na zapalenie gardła i śpiewać będzie dopiero w połowie przyszłego tygodnia.

— Zamiast przeto „Łucji” danym dziś będzie po raz wtóry „Oszukany kady” Glucka, oraz balet „Robert i Bertrand”.

* Jutro w teatrze wielkim „Mignon” (ostatni występ p. Hermanówny w partji tej przed wyjazdem na urlop zagraniczny).

* Niezwłocznie po wystawieniu „Trzpiotki” rozpoczyna się próby pamięciowe z oryginalnej komedji Jordana „Ślomiany człowiek” z Żółkowskim w tytułowej roli.

* Podobno p. Seideman otrzymał propozycję od impresarja opery włoskiej w Petersburgu.

Artysta zastrzeżony w kontrakcie urlop zamierza spożytkować na występy w Petersburgu

— „Sobieski pod Wiedniem”.

Reprodukcja ostatniego, olbrzymiego płótna ukazała się w Warszawie.

Stanowi ona kartę „Albumu malarzy polskich” wydawanego przez p. M. Robiczka.

Obraz sam spodziewany jest też rychło w mieście naszym.

Sprowadzeniem go zajął się komitet Towarzystwa zachęty sztuk pięknych, który w ostatnich czasach rozwinał żywą działalność.

— Gratyfikacja i bilansowe.

W domach handlowych i komisowych, w fabrykach, bankach itp. istniał do niedawna zwyczaj wypłacania pracownikom rocznych gratyfikacji lub t. zw. „bilansowego”.

Obecnie zwyczaj ten zaczyna ustawać, jeżeli nie wszędzie to przynajmniej w niektórych tego rodzaju instytucjach, kierujących się bardziej zasadami oszczędności...

Dochozą nas z tego względu słuszne zażalenia interesowanych.

Nazywamy je „słusznymi” dlatego, iż każdy przyjmujący obowiązek w jakiej instytucji liczyć musi na to, że będzie miał ztąd nie tylko wszelkie umówione, ale także wszelkie zwyczajem uświęcone korzyści, jeżeli zatem zarząd lub pryncypał nagle, bez żadnej winy ze strony swych podwładnych, jedynie dla dogodności własnej kieszeni, znosi zwyczaj, który był oddawna praktykowany i przeszedł niejako w tradycję, to pracownicy mają zasadę twierdzić, iż zostali pokrzywdzeni niesłusznie.

Być może jednak, iż istniał jakiś słuszny powód zniesienia gratyfikacji i bilansowego...

Jeżeli tak jest, to pp. pryncypałowie lub kierownicy instytucji handlowych itp. zobowiązaliby nas bardzo, gdyby nam to wyjaśnili.

— Żebractwo w dzień zaduszny.

Jeden z naszych współpracowników zadał sobie trud obliczenia ilości dziadów i bab, wyciągających rękę po jałmużnę przy kościołach podczas odprawianych w nich nabożeństw żałobnych w dniu zadusznym.

Poczynając więc od kościoła św. Aleksandra, obrachował cyfrę obojga płci żebractwa przy dalszych świątyniach, jakoto: św. Krzyża, po-karmelickim, św. Anny, św. Jana, po-paulińskim, po-dominikańskim i Wszystkich Świętych.

Jakoż okazało się, iż przy wyżej wspomnianych (wizytkowski bowiem i po-piarski były zamknięte), zastęp dziadowski składał się z 353-ch osób, mianowicie 55-iu mężczyzn i 298-iu kobiet.

Gdyby przy 9-iu innych kościołach i kaplicach, jako położonych w dalszych stronach miasta, a tem samem dla ubóstwa mniej intratnych, znajdowała się tylko połowa powyższego legjonu żebraczego, tj. 177 osób, a przy murze cmentarza powązkowskiego, według obliczenia, które już podaliśmy, znajdowało się około 400 osób rękę wyciągających, cały ten dywizjon dziadowski dochodziłby bezwątpienia do 950 a może 1,000 osobników.

Sprawozdawca zauważył, iż wychodzący z kościołów pobożni, mianowicie z niższych sfer naszej ludności, chętnie choć kilku żebrzących obdarzali pieniędzmi datkami.

Ponieważ, jak wiadomo, nie ma teraz w obiegu groszowej monety zdawkowej, jednorazowy przeto najmniejszy datek mógł wynosić 2 grosze czyli kopiejke, można więc przyjść do wniosku, że każdy dziad czy baba zbiera w ciągu dnia kilkadziesiąt kopiejek czyli, iż cała ta żebrząca gawiedź wyżyłaby w każdym dniu zwykłym po kilkaset rs., a w dniu zadusznym, kiedy wszyscy dają, najmniej kilka tysięcy rs.

Biorąc teraz stosunek mężczyzn do kobiet, podług ilości przy 9-iu kościołach ściśle obliczonej, widzimy, iż na 950-iu żebraków przypada najwyższej 200 mężczyzn a 750 kobiet.

Ile z tych wsparć w pobożnych celach udzielanych stanie się rzeczywistą dla żebrzących pomocą, a ile pójdzie na dziadowskie po szynkowniach ucztę i „jajecznicę bez pierzy”, to już możność sprawdzenia przechodzi—wierzymy tylko, że składanie tych samych datków do skarbon po kościołach na cele dobroczynne byłoby miłszem Bogu i większy przyniosłoby pożytek.

Słusznie podobno powiedział Alfons Karr: „żebracy okradają ubogich”...

— Czystość miasta.

Był czas, kiedy skutkiem rozkazów władzy policyjnej, stróże domów obowiązani byli od czasu do czasu zbierać z ulic nieczystości pozostawiane przez konie lub inne zwierzęta...

Dziś, jak widzimy, te niezbyt wonne pozostałości leżą na ulicach, dopóki ludzie i koła powozów nie rozniosą, lub słońce nie wysuszy!

Ponieważ to ani warunkom estetyki ani higieny nie odpowiada, radzielibyśmy więc, aby ten zanieczyszczony przepis z właściwym rygiorem był ponowiony, dopóki znów nie pójdzie w zapomnienie...

= Niepowodzenie.

Przedsiębiorstwo wynajmu krzeseł w alejach i na placach miejskich, które rozpoczęło swój żywot z dniem 13-ym lutego r. b., nie znalazło w Warszawie powodzenia i przedsiębiorca wycofał się zeń zupełnie.

Czy znajdzie się drugi? Czy będzie miał rękę szczęśliwszą, niezadługo się dowiemy, gdyż magistrat zapowiada powtórna licytację na dzierżawę prawa wynajmu krzeseł...

= Pozamiejskie drożki.

Około rogatki powązkowskiej urządzono stację drożek zamiejskich, które za nieustaloną opłatą dowożą pasażerów dążących z Warszawy do miasteczka Powązek, Burakowa, Czarne Dworu, Skuliszewy i kilku przyległych wsi i miejscowości.

Drożki te są to najzwyczajniejsze bryczki jednokonne, liczące za kurs średnio od 20-tu do 50-ku groszy za przestrzeń parowiorstwa.

Taksy nie ma, cena więc jest zależną od ugody, a po części i od zamożności pasażerów, o ile o nich sądzić można z ubrania...

= Cztery fabryki.

Donosząc o powstaniu nowej fabryki cementu w okolicach Warszawy, wspomnieliśmy, iż przemysł ten znajduje się jeszcze na bardzo niskim stopniu rozwoju.

Obecnie dowiadujemy się, iż fabryk takich kraj nasz liczy tylko cztery.

Jedna istnieje w Grodźcu pod Dąbrową, druga w Ogródzie pod Zawierciem, zbudowana w r. z., trzecia zaś powstaje w r. b. w dobrach Wysoka Piłeczka, również w okolicach Zawiercia.

Czwartą wreszcie będzie nowoprojektowana pod Warszawą.

= Z Towarzystwa wioślarskiego.

W dniu dzisiejszym w lokalu Towarzystwa w pałacu brühlowskim odbędzie się pierwszy wieczorek muzyczny, w program którego wchodzi: śpiew, muzyka i deklamacja.

Miedzy innymi chór odśpiewa „Flisaków” Münchejmera.

Prawdziwą przynętą wieczorku będzie deklamacja p. Wł. Szymanowskiego.

Po koncercie rozpocząć się mają tańce.

= Turniej szachowy.

Zapowiedziany turniej szachowy zajął szerokie koła zwolenników poważnej gry szachowej.

Słyszeliśmy, iż zapasnicy zdążają nawet ze stron dalszych.

Zapisy przyjmowane będą codziennie w cukierni p. Górskiego (Przejazd nr 9), w godzinach od 4-tej do 5-tej do przyszłej soboty włącznie.

= Cyrk.

Cyrk p. Cinisello, bawiący w mieście naszym od maja, w dniu poniedziałkowym daje ostatnie przedstawienie i we wtorek podąża już do Petersburga na sezon zimowy.

Powrót trupy całej spodziewany znów jest w marcu roku przyszłego...

Koncerty w opuszczonym gmachu cyrkowym rozpoczynają się z dniem 1-ym grudnia r. b.

= Nowy objaw emancypacji.

Warszawa posiada w murach swoich wielką liczbę pracownic, wkraczających w granice działalności brzydkiej połowy rodzaju ludzkiego...

Wszystko to ginie jednakże wobec nowego faktu, który jasno dowodzi, iż kobiety czynią co tylko mogą, aby nie tylko być lecz i życie mężczyzny uczynić zależnym od swojej woli i... zręczności.

Oto na Nalewkach w jednej z „sal od golenia i strzyżenia włosów” godność golibrody objęła i spełnia faktycznie żona właściciela zakładu.

Czyliż to nie emancypacja?

= Smutne dziedzictwo.

Przed kilkoma dniami zmarła nagle pani **, osoba niemłoda, matka trojga dzieci.

Ponieważ przyczyna nagłej śmierci była niewiadoma, zarządzono więc sekcję, która wykryła otrucie kwasem pruskim.

Sledztwo wykazało, iż otrucie było dobrowolne, a powodem samobójstwa melancholia, jakiej nieszczęśliwa kobieta kilka miesięcy przedtem podległa.

Co szczególniejsza, iż samobójstwo w rodzinie pani ** powtarza się po raz trzeci.

Przed 40-tu laty wystrzałem z pistoletu odebrał sobie życie ojciec jej matki, a przed 12-tu laty powiesiła się matka.

Widocznie obłąd i manja samobójcza były dziedzicznymi...

= Zabłąkana.

Do cyrkuł zamkowych przyprowadzono w dniu wczorajszym 60-letnią staruszkę, wypisaną ze szpitala św. Ducha, która nie jest w stanie wskazać miejsca swego zamieszkania.

Staruszka oświadczyła, iż nazywa się Helena z Gajewskich 1-go ślubu Czechowska, 2-go Wiśniewska.

Policeja poszukuje krewnych zabłąkanej.

= Dla kawałka węgla!

Przez ulicę Chmielną toczył się w dniu wczorajszym wóz ładowy węglem.

Nagle z bramy domu nr 47a, na tejże ulicy, wybiega Marcin Doleżyński, 13-letni syn robotnika, i chyłkiem sunie do wozu.

Zgięty we dwoje wspina się po żelaznicy ku górze ostrożnie, aby go idący po przeciwnej stronie wozu woźnica nie zoczył, wyciąga drobną jeszcze rękę i odłam węgla nią chwytą.

Lecz ciężki węgiel spada z łoskotem, chłopczyca strachem przejęty pragnie zeskoczyć najprędzej i skacze pod koła ciężkiego wozu, który mu kości gruchocze.

Wydobyto go z pod wozu martwego.

= Przejechanie.

Dorożkarz nr 726 najechał na ulicy Marszałkowskiej w dniu wczorajszym na stojkowego Józefa Huppe, raniąc go w prawy bok.

Rannego odesłano na kurację do szpitala Dzieciątka Jezus.

= Skutki nieostrożnej jazdy.

Zamieszkały pod nrem 41 na Soleu, Feliks Kowalski, jadąc w dniu wczorajszym bryczką własną, skutkiem nieostrożnej jazdy zetknął się na ulicy Czystej z nadjeżdżającą od strony przeciwnej dorożką nr 47 tak silnie, iż rozbił dorożkę i przewrócił bryczkę, z której wypadła matka jego i niebezpiecznie się poraniła.

Mimowolny sprawa wypadku, za nieostrożną jazdę, połączony będzie do odpowiedzialności sądowej.

= Figle z bronią palną.

Kotlarz St. Dawidowski, będąc z wizytą u właściciela domu nr 789, za rogatką grochowską, nabił znajdującą się u tegoż dubeltówkę i z żartów wystrzelił w górę.

Nagły jednakże huk wystrzału tak przeraził przechodzącą podówczas około domu, będącą w stanie odmiennym Elżbietę Dropińską, iż padła zemdlona, a życiu jej zagraża obecnie niebezpieczeństwo.

= Omdlenie.

W kościele św. Jana 18-letnia Zuzanna H., zamieszkała pod nrem 18 przy ulicy Browarnej, z niewiadomych powodów omdlała.

Pomimo natychmiastowej pomocy obecnych i wyniesienia zemdlonej z kościoła, do przytomności przywrócić jej nie zdołano, skutkiem czego odesłano bez zmysłów leżącą do szpitala Dzieciątka Jezus.

= Nagła śmierć.

W dniu wczorajszym wieczorem, włościanin powiatu ciechanowskiego Grzegorz P., przybył do córki swojej, służącej na Lesznie pod nrem 70.

Podczas powitania, po kilku latach niewidzenia, biedny ojciec zachwiał się i upadł.

Gdy pöspieszono z ratunkiem, okazało się, iż już nie żyje.

Przyczyna nagłej śmierci niewiadoma, zwłoki więc, celem dochodzenia sądowego, zabezpieczone zostały.

= Wypadki.

Dziś rano na placu Muranowskim spadła z dachu dachówka i zraniła ciężko w głowę przechodzącą Felcię N.—Na Wroniej pod nrem 2 i na Nalewkach pod 20 wszczął się płomień, który mieszkańcy w pierwszej chwili zdołali ugasić.

= Restauracja świątyni.

W m. Żychlinie, w powiecie kutnowskim, w guberni warszawskiej, odnowiony został kościół parafialny.

Koszta restauracji pokryli parafjanie.

= Szkołka wiejska.

We wsi Lubkach, gminy blichowskiej, w powiecie płońskim, istnieje szkołka początkowa, jedyna na całą parafję.

Uczęszcza do niej tylko 60 dzieci włościańskich, w parafji zaś znajduje się przeszło 400 dzieci, a zatem z nauki korzysta zaledwie 15%.

Następstwem tego całkiem naturalnem jest, jak stwierdza korespondent *Gaz. świat.*, wielka ciemnota po wsiach, skutkiem czego wróżki, zażęgnywaczki, zamawiacze i inni domorośli lekarze, wyłudzający od ciemnego ludu ciężko zapracowany grosz, wielkie w tej okolicy mają powodzenie.

= Projekt wystawy.

W Łodzi zajęto się od pewnego czasu myślą urządzenia wystawy tkactwa ręcznego.

Ostatnio projekt ten wszedł w fazę urzeczywistnienia i w tym celu utworzono już specjalną komisję.

= Pożyteczna instytucja.

Mińsk należy do tych szczęśliwych miast, które posiadają towarzystwo pomocy dla uczącej się młodzieży.

Instytucja ta istnieje w Mińsku już od lat sześciu. Zakres jej działalności obejmuje opłatę wpisów za uczniów niezamożnych, dostarczanie im książek, udzielanie zapomóg wyjeżdżającym do wyższych zakładów naukowych i t. d.

Oprócz tego towarzystwo zbiera fundusze na założenie szkoły rzemiosł.

Dochody towarzystwa składają się z wpisowego

członków, ofiar dobrowolnych, wpływów z koncertów i wieczorów tańcujących.

Ze sprawozdania za rok ubiegły widzimy, iż pożyteczna ta instytucja obraca kapitałem 5,196 rs.

Na same wsparcia wydano w r. z. 3,458 rs., z czego uczniowie gimnazjum męskiego otrzymali 1,164 rs., uczennice gimnazjum żeńskiego 1,458 rs., uczniowie szkoły realnej 280 rs., uczniowie niższych zakładów 448 rs.

Towarzystwo cieszy się ogólnem poparciem.

= Sprzedaż.

W przyszły wtorek, dnia 6-go b. m., odbędzie się w m. Stawiszczach, w guberni kijowskiej, w powiecie taraszczańskim, sprzedaż w drodze licytacji 42-eh koni rasy arabskiej i anglo-arabskiej oraz perszeronów.

Konie te pochodzą ze stad hr. Wł. Branickiego i p. A. Rakowskiego.

= Synobójstwo.

W nocy ze środy na czwartek, we wsi Żelichlinie, nad Wisłą, w domu kolonisty Mileczarka rozegrał się straszliwy dramat.

Syn tegoż Mileczarka, 16-letni chłopiec, został schwytany przez ojca, w chwili, gdy wyciągał z kuferka, umieszczonego w komorze, kilkanaście rubli gotówki.

Rozgniewany Mileczarek, pochwywszy łaskę dobrze okrzepłą, począł nią okładać winnego kradzieży syna.

Matka chłopca, a żona Mileczarka, broniąc dziecka, została ranna w głowę i padła bez zmysłów na ziemię, a syn pod rękami tej chłosty ojcowskiej zakończył życie.

Ranna Mileczarkowej, jakkolwiek ciężka, nie grozi niebezpieczeństwem.

Synobójce aresztowano.

Nie objawia on najmniejszego żalu z powodu spełnionego zbrojstwa...

= Pożary.

Według danych urzędowych, w ciągu września r. b. szerzyło się w gubernji lubelskiej 11 pożarów.

Straty w majątku ubezpieczonym wynoszą 90,300 rs. w nieubezpieczonym 18,000.

Ze świata.

× **Pogrzeb zwłok s. p. Kaliksta br. Horocha**, kapitana kwatermistrzostwa b. wojsk polskich, odbył się onegdaj z niezwykłą uroczystością w Krakowie.

× **„Bał polski”** odbędzie się w dniu 6-ym b. m. w Jersey-City, w stanie new-yorskim. Urządzeniem tej zabawy zajmuje się Towarzystwo bratniej pomocy imienia Adama Mickiewicza. Dochód z tej zabawy, na której spodziewana jest obecność najznakomitszych obywateli, obróconym będzie na pomnożenie funduszu stowarzyszenia.

× **Nowa kolonia**. Kilkudziesięciu izraelitów, których ostatnie wypadki skłoniły do opuszczenia Cesarstwa, osiedliło się w Assab, nad brzegiem morza Czerwonego. W głównem tamże mieście Buja, przebywają ich przeszło 20-tu. Pochodzą oni wszyscy z gubernji podolskiej i zwrócili swoje kroki w pomienione strony za radą włoskich agentów. Z czasem powstanie tam port, z którego osadnicy, przy swoim zmyśle handlowym, będą suto mogli ciągnąć korzyści. Dotąd robią interes na przewozie węgla. Kilku z tej garstki przynajmniej do pochodzenia polskiego i mieszka w jednych czworakach. Więcej szczegółów czytelnicy odnajdą w *Corriere del mattino*, z którego powyższe wiadomości czerpiemy.

× **Zamek Pielesz**. Tak się właściwie nazywa karpacka rezydencja letnia króla rumuńskiego, którą od pobliskiej stacji kolei żelaznej Sinaja, zowią niekiedy gazyety europejskie Sinaja lub Sinai (?). Około tej stacji między nią a zamkiem, w dolinie rzeczki Prabowy i małego jej dopływu Pielusza wznoszą się liczne wille arystokracji rumuńskiej. Zamek w stylu odrodzenia leży u stóp góry Bucegi, wzniesiony od roku 1873-go do 1877-go, budowany był przez wielu architektów, podług pierwotnego planu prof. Dotterera z Wiednia. Ostatnio kierował robotami budowniczy Schulz ze Lwowa. Urządzenie wewnętrzne jest bogate i nader urozmaicone, przyczem więcej zwracano uwagi na efekt, niż na jednóść stylu i smak pojedynczych komnat i ich ozdób. Wyjechawszy z Pesztu koleją wschodnią i minawszy w Pradeal kulminacyjny punkt tej drogi w Karpatach, staje się w Sinaja po godzinie i pół jazdy. Od stacji do zamku parę kilometrów.

× **Sztych Łukasza z Lejdy**, pochodzący ze zbiorów Danz'a, nabyty został przez pewną firmę berlińską za sumę 13,060 marek.

× **„Latający holender”** Wagnera doczekał się temi dniami w Dreźnie setnego przedstawienia. Na żadnej dotąd scenie nie wystawiono tyle razy rzeczonoj opery.

× **„Juanita”** Suppégo, wystawiona została z wielkiem powodzeniem w Brukselli. Operetka pojawi się w Paryżu w ciągu bieżącego sezonu.

× **Blanqui** doczeka się niebawem pomnika. Wykonanie takowego powierzyła rodzina przyjacielowi jego, rzeźbiarzowi Delou. Partja anarchozna zamierza skorzystać ze sposobności i przy odsłonięciu pomnika urządzić na poczekania małą anty-rządową demonstrację.

× **Przerażająca scena** rozegrała się niedawno w Clichy. Krawiec Trezel dotknięty nagie napadem

szale, wygnał całą rodzinę z domu i zabarykadowawszy sprzętami wszystkie wejścia i uzbrojony długim nożem kuchennym, stanął w oknie, wołając: „pierwszy, który przestąpi próg mego mieszkania, śmiercią to przypłaci!” Ośmiu policjantów, wywaliwszy drzwi, usiłowało ująć warjała. Trezel, broniąc się, poranił śmiertelnie pięciu i zmusiwszy pozostałych do cofnięcia, znowu się zabarykadował. Sprowadzono czterech żandarmów, którzy podkradłszy się, zdołali pochwycić go niespodzianie w chwili gdy nieszczęśliwy tarzał się z okrzykami najwyższej radości w kałużach krwi rozlanych na posadzkę. Odwieziono go do zakładu obłąkanych, gdzie wątpię o przywróceniu go do zdrowia. Dwóch zranionych przez policjantów zmarło w szpitalu.

× **Ciekawe zjawisko elektryczne.** Francuz hr. de Las ma w swoich dobrach Espelny lokomobilę, która porusza się przy pomocy zwykłego pasa kołowego, długiego na kilka metrów. Jednego dnia podczas lata przyszedł on dojrzeć robót i stanął tuż przy owym pasie pod parasolem, którym się osłaniał od skwaru słonecznego. Parasol miał rączkę drewnianą a szkielet z prętów żelaznych. Zdarzyło się, iż przypadkiem dotknął się jednego z tych prętów i wnet poczuł wyraźne iskrę elektryczną. Nazajutrz powtarzał doświadczenie; o dwa centymetry od pasa skózanego otrzymywał z drutów parasola iskiereki bardzo gęste, prawie ciągle, których napężenie rosło z szybkością ruchu; i w samej maszynie, przy ruchu gwałtownym, słychać było trzeszczenia elektrycznych iskierek, przeskakujących z pasu na kocioł parowy, ale niewidzialnych dla dziennego blasku. Jak objaśnić to zjawisko? Czy elektryczność wytwarzała się tu przy parowaniu, jak w maszynie Armstronga? Nie, gdyż kocioł parowy tej ostatniej jest izolowany, a lokomobilę przez swoje koła żelazne styka się z ziemią i do tego ziemia była wilgotna. P. Folache, który ten fakt opisał w *Nature* komunikuje, stawia taki domysł. Ponieważ pas nie był dostatecznie napięty, przeto iżby lepiej przylegał do koła rozpędzonego i do bloka posypano go obficie kałafonją. Mimo to przyleganie zupełnie nie było; pas silnie wywierał tarcie na kółko rozpędzone. Przy tem tarcu obrotowym, tak jak w elektroforze, dwa płyny elektryczne rozdzielały się, a żelazny szkielet parasola działał jednocześnie jako kondensator. Iskry były silne, pas bowiem miał 10 metrów długości, 0.2 m. szerokości, gromadziło się więc na nim sporo wolnego płynu elektrycznego.

× **Wybuch na kolei podziemnej londyńskiej** był, jak się okazało po dokonanej ekspertyzie, dziełem dobrze obmyślanem, zamachem zbrodniczym, którego sprawców wprowadzić dotąd nie wykryto, o którym atoli fenjanie z pewnością coś wiedzieć muszą. Dla wybuchu użyto dynamitu, nitrogliceryny i pewnej mniej znanej eksplozującej mieszaniny. W obydwóch miejscach katastrofy wybuch jednakże spowodował zniszczenia, tu i tam te same objawy: gaz zgaszony, przerwane druty telegraficzne, podziurawione ściany tunelu. Policja strzeże bacznie wszystkich stacji na podziemnej linii, jak również gmachów publicznych i rządowych. O'Donovan Rossa zapewnia, iż lada chwila należy spodziewać się nowych wypadków, zawsze tej tajemniczej natury co i ostatni w tunelach podziemnej kolei...

× **Pociąg kurjerski idący z Liverpoolu do Londynu** wpadł wieczorem dnia 1-go b. m. na trzy próżne wagony stojące na linii. Maszynista i jeden z konduktorów na miejscu zabici, z pasażerów 10 osób odniosło uszkodzenia.

× **Dwieście przedhistorycznych szkieletów ludzkich** odnaleziono przy kopaniu rowu dla budującego się fortu pod S.-Pietro, we wsi Cavagno, nieopodal San-Briceio. Szkielety te są nadzwyczajnej wielkości, która u kilku dochodzi nawet do dwóch metrów. Leżały one wszystkie obok siebie w oddaleniu trzech centymetrów jeden od drugiego. Obok nich znajdowały się różne bronie z żelaza i brązu, szpilki, ozdobne kołczyki i ozdoby szczypców; wszystkie te przedmioty są wykonane z brązu. Prócz tego znaleziono kości i rogi jeleni i wół, kości psów, zęby mamutowe i różne inne szczątki, mające 1½ stopy długości. Wiele kości zawierających szpik było pękniętych, tak jak te, które swego czasu odkopano pod Kiödenmüdding w Danji. Przedsięwzięto na miejscu bezwzględnie odpowiednio środki ostrożności, aby zabezpieczyć te przedhistoryczne wykopaliska od zatyru i od rąk handlarzy.

× **Moralne miasto.** Dodge City w stanie Kansas, cieszyło się dotąd bardzo złą sławą. Gdy jednak towarzystwo Atchinson i Senta-Fé, chcąc zbudować odnowę kolei żelaznej do Dodge-City, postawiło za warunek, aby miasto dało jaką gwarancję co do porządku publicznego, bezpieczeństwa osobistego i uszanowania własności, zebrała się rada gminna i postanowiła, iż miasto począwszy od dnia 6-go września będzie „moralne...“ Po amerykańsku!

Br. H., A. N. i H. D. rs. 2, B. kop. 56, dwie uczennice X. X. rs. 1, Smagłowski kop. 30, G. K. rs. 1.

Dla paralityków.

W. W. rs. 8.

Dla najbiedniejszych

Bezimiennie rs. 10, E. M. rs. 1, P. K. rs. 1, za duszę Teresy rs. 1, J. D. rs. 1.

Dla nieszczęśliwego ojca rodziny Sta... któremu zagroza utrata życia w razie niemożności ratowania się.

Bezimiennie kop. 50.

— Rs. 45 kop. 56, uzbierane przez panią M. i panę Marję D. od znajomych oraz urzędników i oficjalistów zarządu ementarza powązkowskiego, przeznaczają się na wpis dla niezamożnych uczniów.

— Zostawiona w depozycie kasy szpitala Dzieciątka Jezus, a znaleziona obok tegoż szpitala portmonetkę z małą sumą pieniędzy, przesyłam redakcji *Kurjera*, celem doręczenia takowej poszkodowanemu po udowodnieniu własności. *Michał Zawadzki.*

— A. n. Szanowny redaktorze! Dnia 27-go b. m. idąc ulicą Elektoralną, jakiś zupełnie nieznany mi mężczyzna ofiarował 5-letniej córeczce mojej torebkę karmelków, którą pomimo protestu z mej strony z ręczniami wsunął jej w rączki i zniknął. Załączam więc przy niniejszym ową torebkę karmelków oraz kop. 50 z mej strony, z prośbą o ofiarowanie tychże karmelków jakiejś biednej dziewczynce, a kop. 50 dla biednych sierot gminy ewangelicko-augsburskiej z intencją, aby mnie i córeczkę moją Bóg strzegł od podobnych ulicznych niespodzianek. *B. P.*

≡ Dnia 30-go października r. b. w m. Grodzisku (stacja kolei warsz.-wied.) pobłogosławiony został w tamtecznym kościele związek małżeński, zawarty pomiędzy p. Henrykiem Zajfertem, urzędnikiem drogi żelaznej warsz.-wied., a panną Elżbietą Romanowiczówną, córką asesora kolejańskiego Franciszka Romanowicza i żony jego Heleny z Thugutów. Orszak ślubny przyjmowany był z serdeczną gościnnością w domu rodziców panny młodej.

Na nowej życia waszego kolei

Niech ci przyświeca szczęście Młoda Paro!

A czy pogoda, czy chwile zawiei,

Zyj wciąż miłością, nadzieją i wiarą.

3720.

**

Nekrologja.

† S. p. Karol **Schramm**, obywatel i majster garbarski, przeżywszy lat 64, po długiej i ciężkiej chorobie, przeniósł się do wieczności. Pozostali w głębokim smutku żona, syn, córki i zięćowie z wnukami zapraszają krewnych i przyjaciół na wyprowadzenie zwłok dnia 5 listopada, w poniedziałek, o godzinie 3-ej po południu, z kaplicy przy ulicy Mylnej, na ementarz ewangelicko-augsburski. —3750—

† S. p. Janinka **Marconi**, córeczka Władysława i Kaziemierza z Kolobrzeg-Kolberg Marconi, zmarła dnia 2 listopada r. b., przeżywszy rok 1 miesięcy 11. Stroskani rodzice zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok w dniu 4 b. m., o godzinie 2-ej po południu, z domu nr 33, przy ulicy Marszałkowskiej, na ementarz ewangelicko-reformowany, odbyć się mające. —3753—

† S. p. Jakob **Lorenz** przeniósł się do wieczności w dniu 2 listopada r. b., po długiej i ciężkiej chorobie. Pozostali krewni i znajomi zapraszają na wyprowadzenie zwłok z kaplicy ewangelickiej przy ul. Mylnej, d. 4 listopada, na ementarz ewangelicki, o godzinie 3-ej po południu. —3747—

† Za duszę s. p. Karola **Freitag**, urzędnika drogi żelaznej warszawsko-terespolskiej, odbywać się będzie żałobne nabożeństwo z konduktem do grobu, w kościele na Powązkach w dniu 4 listopada, w niedzielę, o godzinie 11-ej zrana, na które pozostała matka z rodziną uprzejmie zapraszają życzliwych, kolegów i znajomych. —3732—

† W kościele św. Anny na Krakowskim-Przedmieściu odbywać się będą za zmarłych członków należących do arcybractwa św. Anny, w dniu 5 listopada, o godzinie 9-ej zrana, za zmarłych należących do arcybractwa Serca N. Marii Panny, o godzinie 10-ej zrana i za zmarłych należących do bractwa Niepokalanego Poczęcia w dniu 6 b. m., o godzinie 10-ej zrana, na które seniorowie tych bractw uprzejmie zapraszają członków należących do tychże bractw. —3735—

† Nabożeństwo żałobne za zmarłych **artystów i artystki** teatrów warszawskich odbędzie się w dniu 5 listopada, to jest w poniedziałek, o godzinie 10-ej zrana, w kościele katedralnym św. Jana. —3749—

† Dnia 5 listopada, w poniedziałek, jako w pierwszą bolesną rocznicę śmierci, odbędzie się o godzinie 10 i pół zrana, w kościele św. Aleksandra, żałobne nabożeństwo za duszę s. p. Jana **Barszczewskiego**, b. przełożonego zakładu naukowego, na które pozostała wdowa, dzieci i nauki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych. —3748—

† W dniu 5 listopada, w poniedziałek, jako w rocznicę imienia s. p. Karola Prota **Zanelli**, b. oficera b. wojsk polskich i obywatela ziemskiego, odbędzie się w kościele św. Antoniego przy ulicy Senatorskiej, o godzinie 10 i pół zrana, żałobne nabożeństwo, na które wdowa i wnuczka zmarłego zapraszają krewnych i przyjaciół. —3743—

† W dniu 6 listopada, we wtorek, jako w drugą rocznicę śmierci s. p. Salomei z Trochanowskich **Łagowskiej**, odprowadzi się za spokój jej duszy żałobne nabożeństwo w kościele św. Antoniego przy ulicy Senatorskiej, o godzinie 9-ej zrana, na które pozostały mąż wraz z synami zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych. —3733—

† Rodakom, przyjaciołom, kolegom, przełożonym pensji, uczniom i nieznanym i znajomym s. p. Juliusza **Guillemin**, licznie zgromadzonym w dniu 1 listopada r. b., dla oddania mu ostatniej posługi, wszystkim, którzy chcieli przyjąć udział serdeczny w bolesnej dla mnie stracie, składam niniejszem wyrazy dziękczynienia. W głębokim smutku pozostała wdowa —3749—

Laura Guillemin.

Z Cesarstwa.

Petersburg 1-go listopada. — *St.-Petersburger Zeitung* kategorycznie zaprzecza wiadomości zagranicznych gazet o bliskim odwołaniu teraźniejszego posła niemieckiego przy dworze petersburskim, generała Schweinitza. Poseł nie opuszcza swego stanowiska i powraca do Petersburga w grudniu. Rodzina jego tylko z porady lekarzy ma spędzić zimę w Wiesbaden.

Petersburg 1-go listopada. — W tych dniach do Petersburga nadeszła pierwsza karawana ze złotem altajskiem z kampanji r. 1883-go. Pierwszy ten transport składa się z 385-iu cegieł srebrzystego złota, wagi 166 pudów 26 fun., wartości 2,271,772 rs. Drugi w drodze będący transport ze złotem rozmaitych gatunków z prywatnych kopalni składa się z 333-ch cegiełek złota, mających wagi 350 pudów, 12 funtów i 35 zołotników, co w rublach przedstawia wartość rs. 4,467,553 kop. 4. Ogólna wartość obu karawan ze złotem syberyjskiem czyni 6,739,325 rs. 4 kop.

Petersburg 31-go października. — „Berlińskie dzienniki, pisze *Nowoje wremja*, niezbyt sympatycznie zapatrują się na mowy austriackiego ministra spraw zagranicznych w węgierskiej delegacji. Nie podobają im się gadatliwość hr. Kalnoky'ego, ta jego łatwość z jaką wystawił na pokaz solidarność Niemiec z Austrią. Musi przeto istnieć granica owej solidarności, ale jak się pokazuje, oznaczyć ją tak trudno, że nawet rząd jednego ze sprzymierzonych mocarstw nie wie dokładnie, gdzie kończą się zobowiązania drugiego sprzymierzeńca. Tem mniej wiedzieć o tem mogą nie należący do przymierza. Ogólne położenie pozostaje nadal tak samo niewyraźne, jakim było przed niespodziewanym incydentem politycznym z hr. Kalnokym i przed mglistymi wyjaśnieniami pomiędzy *Norddeutsche Allgemeine Ztg* a *Moskowskimi wiadomościami*. Uwaga w organie ks. Bismarka odnosi się po części do sprawy niemieckiej, która nie zataiła przestrochu na widok tak ścisłego sojuszu Niemiec z Austrią, że rząd wiedeński może, dajmy na to, wciągnąć sprzymierzeńca do wojny z Rosją w niepomysłnych okolicznościach. *Nordd. Allg. Ztg* uspokoiła opinię publiczną w Niemczech w tym względzie; dziennik ks. Bismarka powiada, że Niemcy będą trzymali stronę tego państwa, które starać się będzie o utrzymanie pokoju, a zatem, że będą powściągały wojowniczych polityków Wiednia. Prościej mówiąc, w obecnej chwili postanowiono wszelkimi środkami, jakie tylko dyplomacja posiada, utrzymywać pokój. W kwestji bułgarskiej porozumienie albo już nastąpiło, albo też rządy spodziewają się załatwić ją niebawem. Dzisiejsza wzmianka w *Journal de St.-Petersbourg* jest równie ciemna, jak artykuł organu kancлера niemieckiego; pocieszamy się myślą, że angustowie wzajemnie się rozumieją, że w dyplomatycznej walce, toczonej się obecnie nad naszymi głowami, nie ma ani oszukujących ani oszukanych. Rosyjska polityka nie ma nawet potrzeby wysilać się na przebiegi, gdyż nie ma żadnych terytorjalnych rachunków z zachodnimi mocarstwami, a żądania jej w kwestji bułgarskiej są znane. Co do gazet tak austriackich, jak i berlińskich, to te na całej linii trąbią na odwrót, poświęcając na pastwę samego księcia bułgarskiego. Brak tylko tego, ażeby z Berlina i Wiednia udzielono mu dobrą radę zręczenia się tronu. Ster trzymający wiedeński dziennik godzi się już nawet z myślą abdykacji księcia Aleksandra. W Wiedniu zrozumiano, że starcie Bułgarii z Rosją mogłoby doprowadzić do naruszenia pokoju nie na samym tylko półwyspie bałkańskim i wywołać najniebezpieczniejszego rodzaju komplikacje w Europie. Kończy zaś *Nowoje wremja* powyższy artykuł następującą uwagą: „Teraz ma głos rząd bułgarski. Agitacja reprezentantów obcych mocarstw w Sofii wszczerzyła w bułgarskich ministrów i w księcia niedobry zwyczaj czynienia zabiegów to tu, to owdzie, eksploataowania rywalizacji Austrii z Rosją na swoją własną korzyść, nie troszcząc się o losy narodu bułgarskiego. Nastąpiła chwila przywrócenia w Bułgarii spokojniejszych rządów.”

— Złożyli w redakcji *Kurjera warszawskiego*:

Na wpis dla niezamożnych uczniów.

R. J. kop. 65, Julcia i Piotruś Gu. rs. 2, Bulhowski ze stacji Orany rs. 3, M. P. rs. 5, E. L. rs. 3,

Ostatnia pocztą „Kurjera Warszawskiego“.

Berlin 1-go listopada. — Austriacki następca tronu arcyksiążę Rudolf, wraz z małżonką, przybywają tu w niedzielę na kilkodniowy pobyt.

Paryż 1-go listopada. — Kredyt dalszy na wyprawę do Tonkinu zażądany będzie w przyszłym tygodniu od izb.

Paryż 1-go listopada. — Wczoraj wieczorem minister marynarki miał rozmowę z jen. Bouetem. Dzisiaj przyjmował go Ferry. Mówią, że komendant placu miasta Paryża, jen. Millof, obejmie naczelną komendę w Tonkinie, a komisarz cywilny, Harmand, zostanie odwołany. Wysokość posiłków, które mają być wysłane do Azji, nie została dotąd zdecydowana. Wszakże posiłki muszą być, zdaniem jen. Boueta, znaczne. W przeciwnym bowiem razie francuzi zostaną obsaczeni w delcie Czerwonej rzeki; nie będą zaś mogli zająć prowincyj północnych i północno-zachodnich, których posiadanie jest niezbędnem dla utrzymania delty. Jen. Bouet opuścił Tonkin, ponieważ nie chciał ulegać komisarzowi rzeczypospolitej.

Paryż 1-go listopada. — W sobotę rada ministrów zastanowi się nad sprawą mianowania następcy Challemeil Lacoura. Tekę jego obejmie niewątpliwie Ferry; w takim razie ministerjum oświaty objąłby Paweł Bert albo Dévès. Mówią też znowu, że ministrem skarbu w miejsce Tirarda zostanie Raynal, teraźniejszy minister robót publicznych.

Paryż 2-go listopada. — Według depeszy z Saigona, admirał Courbet z 600 marynarzami wyruszył dnia 24-go października z Haiphong do Hanoi, celem rozpoczęcia operacji wojennych. Courbet oczekuje przed atakiem na Sontay dalszych posiłków.

Londyn 1-go listopada. — Times donoszą, iż wojska egipskie pod dowództwem angielskiego generała Hicksa baszy zadały Mahdiemu w pobliżu El Obeid wielką klęskę. El Obeid zajęte zostało przez egipcjan. Mahdi miał zginąć.

Londyn 1-go listopada. — Z powodu szatańskiej zbrodni, popełnionej d. 30-go z. m. przez fenistów na kolei podziemnej w Londynie, której ofiarą padli wyłącznie robotnicy angielscy, Times przeprowadza zupełny rozbrat pomiędzy nimi a irlandzką agitaacją. Wszystkie dzienniki przypisują wybuch północno-amerykańskim fenistom. Ponieważ wybuch nastąpił o godzinie 8-jej wieczorem, to jest w porze, w której koleją pod ziemią podróżują tylko robotnicy, podczas gdy klasy zamożniejsze jedzą obiad, nie można zbrodni przypisywać socjalistom. Współcześnie w pobliżu Dublina zetknął się parowiec angielski „Holyhead” z barką niemiecką „Alhambra”, która zatonała. Z załogi „Holyhead’a” zginęło dwóch ludzi, z załogi „Alhambry” uratowano tylko siedm osób. Wczoraj wieczorem o godzinie 7-jej pociąg pędzący z szybkością 50 mil angielskich na godzinę, najechał na trzy puste wagony. Prowadzący pociąg i palacz zginęli na miejscu; dwanaście osób ciężko rannych. Bryg „Akacja”, który tu przybył dzisiaj z morza Śródziemnego, był świadkiem, jak na morzu Biskajskim wśród burzy zatonał statek „Trubadur”. (Wszystkie te wiadomości podaliśmy już w mniej szczegółowym tekście w depeszach wczorajszych; przyp. red.)

Telegramy własne „Kurjera Warszawskiego“.

Wiedeń 3-go listopada.

Sprawozdanie Falka o budżecie ministerjum spraw zewnętrznych parafrazuje oświadczenia hr. Kalnoky’ego bez szczególnego nacisku na niektóre zwroty tychże. Żąda tylko kategorycznie, ażeby rząd wpłynął na rychłe zburzenie twierdz bułgarskich. Sprawozdanie konstatuje z zadowoleniem, iż przymierze austriacko-niemieckie jest hamulec dla każdego, kto by czuł się skłonny do zakłócenia pokoju europejskiego, a pociągnię ku sobie innej państwa, pokój miłujące. Nareszcie wyraża swe zadowolenie z dokonanego zbliżenia się Włoch do przymierza austriacko-niemieckiego.

Wiedeń 3-go listopada.

Hr. Taaffe zażądał od rektora wszechnicy tutejszej dokładnego sprawozdania o zajęciach i przedsięwziętych przez władzę uniwersytecką środkach.

Praga czeska 3-go listopada.

Na otwarcie teatru narodowego przybywają tutaj: następca tronu z małżonką, ministrowie Taaffe, Dunajewski, Pražak i Ziemiałkowski.

Berlin 3-go listopada.

Uwięziony w Tezewie Piotrowski zeznał, iż wysłany został przez nihilistów, celem zamordowania ks. Bismarka. Będzie on zapewne uznany za obłąkanego wskutek nędzy.

Petersburg 3-go listopada.

B. minister wojny w Bułgarii, generał Kaulbars, otrzymać ma posadę dowódcy brygady w Twerze, generał zaś Sobolew takąż posadę w Petersburgu.

Petersburg 3-go listopada.

Dowódca VI-go korpusu armii (konsystującego w Lublinie, przyp. red.) generał Roop powołany został na godność czasowego generał-gubernatora w Odesie oraz dowódcy wojsk okręgu odeskiego.

Petersburg 3-go listopada.

Akademja nauk święciła w dniu wczorajszym uroczystość stoletniego jubileuszu. Uroczystość obecnością swoją zaszczytlił minister oświaty, oberprokurator synodu, profesorowie uniwersytetu i wyżsi urzędnicy. Na zakończenie odczytano depesze i adresy.

Petersburg 3-go listopada.

W dniu wczorajszym obchodzono uroczystości jubileusz stulecia teatru wielkiego. Na przedstawieniu jubileuszowym odegrano komedię „O czasy!” i tępy z opery „Orfeusz”. Na zakończenie balet wykonał tańce ze „Snu nocy letniej”.

GIEŁDA.

Dnia 3-go listopada roku 1883-ga

Wiedzą już czytelnicy nasi o drobnej podwyżce kursu rubli na wczorajszej giełdzie berlińskiej. Dzisiejsze wiadomości z zebrań przedgiełdowych potwierdzają tę podwyżkę i robią obietnicę, iż i dziś kurs ten 197.50 utrzyma się będzie w stanie.

Pod wpływem tych różnic na giełdzie warszawskiej poczęto dziś obniżać cokolwiek ceny walut obcych — tak, iż znowu pozostajemy poniżej równi berlińskiej, czyli placimy za marki w Warszawie taniej niż na miejscu w Berlinie. Dowodzi to ufnosci w dobrą poprawę kursu rubli z jednej, ale też i przewagi zaofiarowań nad pokupem z drugiej strony. Ta ostatnia przyczyna głównie uciskała kursa na dzisiejszym zebrawaniu giełdowym w Warszawie. Kupować nie chcieli prawie wcale i tylko niższe ceny zachęciły do niewielkich tranzakcyj. Ogół obrotów minimalny, tembardziej, iż i dzień sobotni przyczynił się do zmniejszenia ruchu.

Za weksle długoterminowe na Berlin płacono z początku jak wczoraj 50.57½, później nieco taniej do 50.55 przy żądaniu 50.62½, o 2½ kop. niższym od wczorajszego. Krótkoterminowe weksle jeszcze bardziej obniżyły się w cenie 50.60 żądano i choć z początku płacono 50.55, później sprowadzono kurs ich do 50.50 za ledwie.

Na pomniejsze miasta niemieckie krótkoterminowi wekslami dokonano drobnych tranzakcyj po 50.45 i 50.47½.

Na Londyn żadnych obrotów nie robiono. Żądano za 1 funt sterling 10.23 — o 1 kop. więcej niż wczoraj.

Na Paryż za 100 franków żądano 40.85 — o 10 kop. taniej, płacono za krótkoterminowe weksle 40.75 i 40.80.

Na Wiedeń kurs żądany za 100 florenów obniżył się o 20 kop. do 85.80. Płacono również niżej 85.50 i 85.55.

Listy likwidacyjne i pożyczka wschodnia bez zmiany i bez ruchu. 87.90 za większe, 87.70 za mniejsze likwidacyjne i 91 za pożyczkę wschodnią żądano.

Listy zastawne w małym bardzo obrocie i dosyć tanio. Za serji I żądano 100.20, 100.15 i 100, lit. B nawet po 100 sprzedawano. Serja III 100.15, 100.10 i 100 w żądaniu.

Miejskie 96.50, bez zmiany, za serję I, 93.25 o 25 kop. wyżej za II, 92.75, bez zmiany za III i 91.55, o 15 kop. niżej niż wczoraj, za IV żądano.

Lóuzkie bez ruchu, 86, 85 i 84.

Z akcyj dokonano sprzedaży partyj leonowskich po 225, znacznie wyżej niż przed dziesięciu dniami. Ostatni raz sprzedawane były dnia 25-go października po 207.50.

Inne akcje bez zmiany prawie po cenach wysokich. Za bankowe 329 za akcje banku handlowego, 328 za dyskontowego ofiarują. Cukrowniane bardzo wysoko ciągle się trzymają. Od poniedziałku też wejdzie na cedule giełdową notowanie kursu akcyj fabryki cukru Częstocice.

W żelaznych widnieje pewna obniżka. Za akcje

fabryki Beli 1750 żądają. Akcje towarzystwa Lil’ pop, Rau i Loewenstein niedawno po 1000 kupowane, dziś po 900 ofiarują.

J. Wł.

Sprawozdanie z handlu cukrem

dnia 3-go listopada.

Ożywienie, jakie przed paru tygodniami panowało na rynku cukrowym, obecnie zupełnie osłabło.

Ruch ustął a zapotrzebowanie nie ma wcale, gdy tymczasem mączka z nowej kampanji nadechodzi w coraz większych ilościach.

Z rynków Cesarstwa, tak z Kijowa i Moskwy jak i z Petersburga, nadechodzą dla posiadaczy cukru coraz mniej korzystne wiadomości. I tam również dowóz obfity przy zapotrzebowaniu małym, spowodowały ceny o 20 do 30 kop. na pudzie niżej.

W tych warunkach na rynku warszawskim ceny też obniżyć się musiały — mianowicie mączki cukrowej, którą już sprzedawano po 3 rs. 80 do 3 rs. 82 i pół kop. za kamień 24-funtowy.

Rafinada trzyma się jeszcze mniej więcej przy cenach ostatnio notowanych — tem łatwiej, iż dotąd niema jeszcze nowej.

Kostki z tegorocznej kampanji po 4 rs. 50 kop. w sprzedaży na pojedyncze beczki oddawano.

J. Wł.

WYKAZ DEPEŚ

otrzymanych przez warszawską centralną stację telegraficzną w dniu 2-im listopada r. 1883-go, a niedoreczonych adresatom, z powodu niedokładnych adresów:

Biszk Rabinowicz nr 15, dla Geszejanke, — Wolf Nelson, Nowolipki nr 9, — Ulica Nowowiniarska nr 8, Icek Stelmann.

Uwaga. Osoby życzące odebrać którą z wyżej wymienionych depesz, winny przedstawić stacji telegraficznej dowód legitymacyjny.

— **Komitet Towarzystwa zachęty sztuk pięknych w Królestwie polskiem.** Z powodu zbliżającego się terminu losowania dzieł sztuki pomiędzy członków Towarzystwa i następnie zamknięcia rachunków za r. b., komitet Towarzystwa ma zaszczyt prosić pp. członków-korespondentów, członków rzeczywistych i członków zwyczajnych Towarzystwa o przyspieszenie wniesienia do kasy Towarzystwa należności, przypadającej za dowody składkowe (akcje) za rok bieżący. Życzący wpisać się w poczet członków zwyczajnych Towarzystwa, bez pośrednictwa członków-korespondentów, winni zgłosić się wprost lub przez pocztę do kustosa wystawy Towarzystwa (Krakowskie-Przedmieście nr 60), z załączeniem 5 rs. za jeden dowód składkowy. Nadmieniam się przytem, iż premjum dla wszystkich członków Towarzystwa za r. b. stanowić będzie miedzioryt, rylca Henryka Redlicha, z obrazu Jana Matejki „Stańczyk”.

— **Warszawskie Towarzystwo dobroczynności** ma zaszczyt podać do wiadomości publicznej, że z zapisu s. p. Rapackiej zawakował obecnie zasiłek w kwocie 180 rs. dla jednej ubogiej rodziny, której syn uczęszcza do szkół.

Pragnący takowy otrzymać winni się zgłosić z podaniem wraz ze stosownymi dowodami do kancelarji Towarzystwa. Termin składania podań oznacza się dniami 20-go listopada r. b., pod pretekstą.

Prezes administracji ogólnej *Swieszeński*, członek, sekretarz Towarzystwa *J. Heppen*.

ODPOWIEDZI REDAKCJI

— **Panu K. D.** — Redakcja nie wysyła nikogo „z arkuszem po ofiary” i wątpliwym, aby tej praktyki trzymała się też inna jaka redakcja. Jesteś pan stanowczo w błędzie.

— **Autorce „liljowej nowelli”**. — Gdyby to umieszczenie od nas tylko zależało... Przecież i autor musi się do tego przyczynić choć... odrobiną talentu!

— **Panu Posnerowi**. — Wiadomości udzieli sz. panu redakcja Kaliszanina.

TEATRA

WIELKI. Dziś: „Oszukany kady” i „Robert i Bertrand czyli dwaj złodzieje”. Jutro: „Mignon”. — **SALE REDUTOWE.** Dziś: „Babie lato”, „Consilium facultatis” i „Stryj przyjechał”. Jutro: „Uściskajmy się” i „Sidia”. — **MAŁY** (przy ulicy Daniłowiczowskiej nr 4). Dziś: „Nerwowi” i „Aby handel szedł”. Jutro: „Ładny chłopiec”.

— **Nowoprzybyłych prenumeratorów, którzyby przez pomyłkę nie otrzymali początku powieści „Zaklęty dwór”, upraszamy o łaskawe zgłoszenie się po odbiór tegoż z kwitem prenumeracyjnym do naszego kantoru.**

20 kopiejek za KALENDARZ POWSZECHNY na r. 1884 z dodaniem Kalendarzy: **Ściennego i Kieszonkowego,** za kopiejek 20

Na 1884 rok wyszedł z druku i jest do nabycia we wszystkich księgarniach KALENDARZ POWSZECHNY. Wydawnictwa rok VI.

Nakładem Księgarni Teodora Paprockiego i S-ki w Warszawie, Chmielna 8. **Cena kop. 20.**

Jako premjum bezpłatne dodają się: 2 Kalendarze: **Ścienny i Kieszonkowy.** Kalendarz ten oprócz części kalendarzkiej i wielu **ilustracyj** zawiera: **Zyciorysy:** W. Jastrzębowski; Wł. Anczyca; Ks. A. Jakubowski. — **Poezje:** Z doli kmiecy p. Ant. Pileckiego; Kto? p. Hajot; O szarej godzinie p. Bolestawicza; Kolporterzy. — **Powiesci:** Kasztaniarka p. Autora „Kłopotów Starego Komendanta”; U stóp Karpaty p. Czesława. — **Artykuły treści społecznej:** Kopeinsek i pieszczoszka p. Danielewicz; Nie dajmy się! p. F. K. Martynowskiego; Pszczelnictwo p. J. Zientarskiego; Jak powstał węgiel kamienny p. Dr. Z. K. i Ogłoszenia.

Handlującym ustępuje się znaczny rabat. 2737-r

20 kopiejek za KALENDARZ POWSZECHNY na r. 1884 z dodaniem Kalendarzy: **Ściennego i Kieszonkowego,** za kopiejek 20

LEKARZ 4305

potrzebny na wieś, oprócz praktyki ze stałą pensją rs. 300. Wiadomość w składzie sukna J. Nowakowski, Nowo-Senatorska № 8.

WYPRZEDAŻ różnych Cerat w Składzie Obić Papierowych przy ulicy Twardej № 1, obok kościoła W.W. SS. 4310

Chodniki od 22½ kop. **WYPRZEDAŻ** różnych cerat w Składzie Obić Papierowych **S. Weissgolda,** ulica DEUGA № 17, rog Miodowej. 4309 Chodniki od 22½ kop.

Korespondent Niemiecki z ładnym piśmem i dobrymi świadectwami, pragnie przyjąć zaraz odpowiednie zajęcie w stosownym interesie. Oferty pod lit. F. H. 68, prosi składać w kantorze Kuriera. 4288

W Składzie Fortepianów i Pianin K. FRITZSCHE, Świętokrzyska 25, wprost Jasnej, są do sprzedania Pianina nowe i używane. — Wynajem instrumentów. Pianina nowe sprzedają się na rozplatę. 4315

Tanio!! Wyprzedaż. Tanio!!! 4316 Przeszło 300 sztuk czarnych Zajęcy (tak zwanych luk-sy), do obszycia damskich okryć, — wyprzedaż się po cenie **niżej kosztu.** Dla pp. Krawców i Kuśnierzy, sprzedają się jak najtaniej. Świętokrzyska 25.

Cztery Klacze 4317 krwi arabskiej, ze stadniny Księcia Ordynata Antoniego Radzi-willa, są do sprzedania. — Wiadomość bliższą powziąć można w Ho-telu Saskim Nr 81, do g. 10 zrana.

Dnia 24 b. m., we Środę nad wieczorem, zgubiony został w przejeździe z ulicy Ma-rjensztadt na Leszno **pakunek,** w którym znajdowały się frunki, książka, srebrny pieniążek i 3 listy, o które głównie chodzi. Uprasza się łaskawego znalazcę o zwrot do Kantoru Kurjera Warsz. 4314

PUCH piękny, świeży, biały i szary, **TANIO,** jak również prawdziwy **EDREDON z Norwegii** i wybór **PIERZY** własnego da cia, poleca specjalna sprzedaż Puchu na **STA-REJ POCCIE, pod Zegarem.** Wehód od Nowo-Senatorskiej, wprost Hotelu Rzym-skiego.

UWAGA. Przyjmuje się **stałe PIERZE DO DARCIA,** od najmniejszej do najwięk-szej ilości. 792

Fabryka Gorsetów i Rękawiczek P. Kropiwnickiego, egzystująca od lat kilku na ulicy Świętokrzyskiej, przeniesioną zosta-ła na ulicę Mazowiecką pod № 6. Poleca gorsety eleganckie i praktyczne, podług naj-swieższych żurnali paryżskich wykonane, przyjmuje wszelkie obstarunki i do prania. Także rękawiczki wyborowe po niskich ce-nach. — Tamże potrzebny jest Uczeń. 4311

Powszechnie pożądanę **Blamy Kóz Astrachańskich,** na futra damskie i męskie, zastępujące zu-pełnie lisy, lecz od tych o połowę tańsze, oraz **Baranki** otrzymane w komis, które się po nader umiarkowanej cenie sprzedaje. — Twarda № 9a, mieszkania № 32, od 9-tej do 4-tej po południu. 4304

Dzierżawa **Donacyjna** 2851-R jest zaraz do odstąpienia, na bardzo korzy-stnych warunkach, wólk 10, ziemia pszenna, łąki dobre, z inwentarzem żywym i martwym, na długie lata, pod miastem gubernjalnem i koleją, bez pośrednictwa osób trzecich. Wiadomość: Marszałkowska № 57, w Warszawie, w fabryce jubilerskiej Jana Szablowskiego.

SKŁAD POŚCIELI **S** Najtaniej, **K o ł d r y,** **B**ielizna pościelowa, **W y-**prawki kompletne, **K o-**łyski ubrane. — Przyjmuje się wszelka bielizna do szycia tak ze swoich jako i z powierzonych ma-terjałów.

Nowy-Swiat № 64. 2849R **Konstancja E. KNOLL.**

Domek Żelazny. Restauracja tak zwana „Domek Żelazny,” z dniem dzisiejszym została zamknięta z po-wodu przejścia w ręce innego właściciela, po gruntownem odświeżeniu i urządzeniu, zosta-nie otwarta w dniu 10 Listopada r. b., to jest w Sobotę, — z czem Szanownej Publicz-ności mam honor się polecić

Aleksander. Do tegoż zakładu potrzebna jest **Orkie-stra Damska.** — Wiadomość: Nowy-Swiat № 65, do pana **Heilmanna.** 4303

ZAMÓWIENIA na sadzonki, nasiona i narzędzia leśne do upraw wiosennych r. p., przyjmuję do dnia 15 Lutego 1884 r.

J. KRASUSKI. Warszawa, Złota № f3. 2843

Na długie wieczory. Odznaczające się powieści, romanse i utwory dramatyczne. **Oryginalne.**

Rs. k. Bałucki Michał. 250,000. Powieść. 1 50
Gawalewicz Marjan. Lekcja deklamacji. Fraszka sceniczna w 1-ej odsłonie. — 30
Grudziński St. Łokiem i miarką. Powieść społeczno-obyczajowa. 1 50
Grudziński St. Wbrew opinii. Powieść obyczajowa. 2 tomy. 2 —
Kraszewski J. I. Ładny chłopiec. Powieść współczesna. 2 tomy. 2 —
Kraszewski J. I. Pułkownikówna. Historia prawdziwa z cza-sów saskich. 2 tomy. 2 —
Kraszewski J. I. Z dziennika starego dziada. — 40
Lubowski E. Czarnokwit. Krotoczwila w trzech aktach. — 60
Łętowski J. Firdusi. Obraz dramatyczny w jednej odsłonie na tle dziejowem. — 60
Wilczyński Albert, (Autor Kłopotów starego komendanta). Dla dobra dzieci. Studium z natury. 1 50
Wilczyński Albert. Galerja dyletantów. — Świetne interesa. — Wspólnicy. — Szkice. 1 50

Tłómaczone: Rs. k. Claretie Juljusz. Miljon. Romans paryżki. 1 20
Collins Wilkie. Siła przeznaczenia. (Armada), Powieść 3 t. 3 —
Ebner-Eschenbach. Baronowie von Gemperlein. Nowella. — 30
Ebner-Eschenbach. Po śmierci. Opowiadanie. — 30
Jokai M. Podwójna śmierć. Powieść w 3 tomach. 1 20
Jokai M. Sześciu gracz. Powieść. — 90
Kantakuzen-Altiere. Kłamstwo Sabiny. — 50
Lewald F. Głos krwi. — 40
Marc-Monnier. Równy z równą: Obrazek z życia Neapolitań-czyków. — 30
Spielhagen Fryderyk. Natury zagadkowe. Romans w 4 tom. 4 —
Powyższe dzieła wyszły nakładem **Maurycyego Orgelbranda,** na-przeciw posagu Kopernika. Filja przy ulicy Senatorskiej Nr 22.
Zamawiający z książek wymienionych pocztą, od rs. 3, kosztów przesyłki nie ponoszą. 2844r

Do odnagajęcia **Jeden Pokój frontowy** przy familji, na drugiem piętrze, przy ulicy Nowolipskiej № 6B, dom W. Wernika, mie-szkania № 7. 4313

Drzewka Owocowe w najlepszych gatunkach, 4 i 5 letnie, w pię-knych koronkach, cena od 25 kop. za sztukę. — Wiadomość w zakładzie ogrodniczym Ludwika Hocke, Wola № 300, przed koleją obwodową. 4308

Wielki Wybór Sukienek dziecinnych zimowych, z wybornych materjałów, podług najśwież-szych mód paryżskich. — Ceny bardzo przy-stępne. „Ruski Magazyn” przy ulicy Nieca-lej № 2. 4307

LICYTACJA. W dniu 25 Października (6 Listopada), w Lombardzie prywatnym, Nowy-Swiat № 41, odbędzie się Licytacja na zastawione i nie wykupione kosztowności z miesięcy: Kwie-tnia, Maja, Czerwca i Lipca. Srebro stoło-we, Bransolety, Zegarki złote i srebrne, De-wizki, Łańcuszki, Medaljony, z Brylantami pierścienie, Kołczyki brylantowe, monety, sta-rożytności i inne, pod następującymi № 17, 36, 51, 87, 90, 101, 137, 156, 160, 172, 185, 192, 194, 225, 231, 233, 239, 244, 245, 261, 262, 275, 281, 290, 304, 308, 311, 329, 338, 361, 383, 398, 399, 427, 450, 463, 467, 473, 479, 482, 485, 514, 518, 521, 532, 543, 552, 572, 573, 574, 584, 587, 588, 592, 605, 612, 613, 614, 631, 633, 641, 647, 651, 664, 677, 679, 683, 709, 716, 717, 731, 739, 753, 755, 764, 765, 779, 773, 779, 788, 789, 792, 795, 796, 808, — 1553 — 1735. W CENIE OD 1 RUBLA DO 600. — Licytacja zacznie się o godzinie 10-ej z rana, we Wtorek d. 25 P. d. października (6 Listopada) 1883 r. 2845

Zginęła Wyzlica czarna, panter, wabiąca się „Norma.” Odpro-wadzić: Twarda № 6, mieszkania 15, za so-witą nagrodą. 4293

Nawet Przeciwnicy przyznają, że najtańszym Składem w WARSZAWIE, jest powszechnie już znany ze swej niebywałej taniości **SKŁAD TOWARÓW** przy rogu ulic **Dzikiej i Nowolipskiej** dom Brana № 1, mieszkania № 4, gdzie dostać można:

PERKAL biały, wyborowy 1½ i szer. po 12½ k. za łok.

PERKAL biały, najlepszy, ¾ szerok., po 15 k. łok.

PURPUR na wyspy, najlepszy, bardzo trwały, po 25 k.

DYMKA ponsowa na wyspy, Neu-manowska, po 32½ k.

CREASS półpłótno, na gacie, i nocne koszule, po k. 10, 12 i 13 k. łok.

CRETON biały (zdrowia), przewyższa-jący płótno, najlepszy, po 13 i 15 k.

CREASS półpłótno na prześcieradła bez szwu, 2½ łok. szer., po 25 k.

VICTORIA najcieńsza, trwała i sze-roka, po 25 k. łok.

BARCHAN zwany Mylton zdrowia, b. praktyczny z kutnerem, po k. 16.

BARCHAN wyborowy na damską i dziecinna bieliznę po 17 k. łokiec.

BARCHAN najlepszy na damskie ka-ftanki, i majtki, po 20 k. łokiec.

FLANELKA drukowana, wyborna, w cudowne desenie, dotąd u nas nieby-wała, po 20 k. łokiec.

PIRA i **DYMKA** najlepsza na maj-tki i kaftanki, po 15 k. łokiec.

DRELICHY na materace nie ana, ¾ szerokie, wyborowe po 35 k.

DRELICHY najlepsze na męskie ga-cie po 18 k. łokiec.

MADEPOLAM wyborowy, cienki, ¾ szeroki, po 25 k. łok.

RĘCZNIKI adamaszkowe, passowane, 2½ łok. długie, po 35 k. ręcznik.

SZTUKA PŁÓTNA krajowego, 30½ łok. mająca, wyborowego na męskie i damskie koszule, za 4 rs. 50.

KOŁNIERZYKI damskie wyborowe, na modniejsze, po 25 i 35 k. za kołn.

Obstarunki z prowincji będą eks-ped,owane z jak największą akuracją i sumiennością. — Adres: **Ł. HERTZ,** Warszawa. 3490

Dla Gospodyń! Bardzo Ważna Wiadomość.

Niżej podpisany zawiązawszy bezpośrednie stosunki z Cesarstwem, celem sprowadzenia bydła stepowego, jest w stanie sprzedawać mięso po cenach możliwie niskich, a mianowicie:

GATUNEK 1. Krzyżowa, Łojowa, Zrazowa, Kotlet i Plecowa, funt po kop. 13½.
GATUNEK 2. Wszelkie części przednie, oprócz zamieszonych w gatunku pierwszym, funt od 11 do 12 kop.

O czym mam zaszczyt zawiadomić Szanowne Gospodynie.

Lenartowicz,

w głównych jatkach, za Żelazną-Bramą, róg Krochmalnej i Gnojnej domu № 9, jatki № 6. 4294

!!!GOTOWE UBIORY MĘZKIE!!!

Pierwszy najstarszy i najbardziej renomowany magazyn gotowych ubiorów męskich E. Sameta, zawiadamia Sz. Publiczność, iż na obecny zimowy sezon otrzymał już **WIELKI WYBÓR GOTOWYCH UBIORÓW MĘSKICH w NAJSWIEŻSZYCH FASONACH** z angielskich, francuskich, brukselskich i innych zagranicznych **TRWAŁYCH i NADZWYCZAJ GUSTOWNYCH MATERJAŁÓW** elegancko wykonanych, które po **NAJPRZYSTĘPNIEJSZYCH CENACH** poleca Szan. Publiczności firma

E. S A M E T,

SENATORSKA № 22.

1363

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 31 Października (12 Listopada) r. b., o godzinie 12-iej w południe, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu miasta Warszawy, licytacja in minus, przez opieczętowane deklaracje na dostawę w r. 1884 różnych artykułów żywności dla aresztantów Warszawskiego aresztu policyjnego, w warunkach licytacyjnych wyszczególnionych i od cen zamieszczonych w wykazie cen, do tychże warunków załączonym. — Ogólna summa dostawy wynosi rs. 12,739 kop. 30.

Mający zamiar ubiegania się o takowe przedsiębiorstwo złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta Miasta, opieczętowaną deklarację napisaną na papierze stempowym, ceny kop. 60, podług wzoru niżej zamieszczonego, wraz z kwitem Kasy miasta Warszawy, za złożone w tejsze Kassie wadium w ilości rs. 1,274 i na koszt ogłoszenia rs. 75, które nie utrzymującemu się przy licytacji zaraz zwrócone będą.

Warunki i wykaz cen, są do przejrzania w Wydziale Administracyjnym Magistratu, każdorazowo, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji:

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się dostawę w r. 1884 różnych artykułów żywności dla aresztantów Warszawskiego aresztu policyjnego, w warunkach licytacyjnych wyszczególnionych i po cenach zamieszczonych w wykazie cen, do tychże warunków załączonym, z ustąpieniem od takowych cen procentów (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kassie m. Warszawy wadium w ilości rs. 1,274 i na koszt ogłoszenia rs. 75, przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. N. (wypisać miejsce zamieszkania).

Pisałem dnia N. N. (wypisać dzień, miesiąc i rok).

Podpisać wyraźnie imię i nazwisko.

2729

Naczynia kuchenne i gospodarskie

wszelkiego rodzaju

drewniane, blaszane, lakierowane, druciane, żelazne lane, cynowane i emaljowane, mosiężne, a także majolikowe i z metalu bretanique.

Całkowite urządzenia kuchni i wyprawy,

Magle pokojowe, wyżymaczki, łózka żelazne, kosze do węgla, tace i formy do ciast w wielkim wyborze, polecają

KRZYSZTOF BRUN i SYN,
Plac Teatralny.

Maszynki do siekania mięsa.

Kucharki naftowe i benzynowe.
2634r

Nauka i wychowanie.

Bona saksonka, w średnim wieku, wychowana w Londynie, mówiąca po niemiecku i po angielsku, poszukuje miejsca do konwersacji z dziećmi lub starszemi. Krakowskie-Przed. 7, prawe skrzydło, m. 28. na dole.

Osoba posiadająca język francuzki, niemiecki, rosyjski i przedmioty klasyczne, ma parę godzin wolnych, w których zechce udzielać lekcji. Wiadomość od 2-iej do 4-iej. Ulica Chmielna № 28 bez litery, mieszkania 11. 17097

Instytutka z wyższym patentem poszukuje lekcji, przygotowuje do instytutu, gimnazjum, oraz innych zakładów naukowych. Ul. Pańska № 4, m. 38, od g. 10—3. 17052

Włoszka zechce udzielać u siebie w domu lekcje języka francuzkiego i włoskiego. Nowolipki № 10, mieszkania 5. 17114

Student uniwersytetu dokładnie posiadający język ruski i matematykę, poszukuje lekcji lub innego stosownego zajęcia. Nowogrodzka № 3, miesz. 7. W. R. 16904

Nauczycielka żeńskiego 2-go gimnazjum wrosłanka, zechce przyjąć demi-place. Ulica Wspólna № 7a, miesz. № 14, wiadomość od godziny 4 do 5 po południu. 17245

Na demi-place poszukuje się guwernantki polki, z językami; znajomość muzyki byłaby pożądaną. Okazanie patentu wymagane. Wiadomość: ulica Senatorska № 25, m. 26, od 10½ do 1-iej po południu. 17247

Student uniwersytetu, zdolny korepetytor, poszukuje korepetycji lub kondycji. Oferty prosi składać pod lit. J. M. w kantorze.

Francuzka za konwersacją otrzyma obiad. Krakowskie-Przedmieście 38, m. 3. 2401

Student uniwersytetu poszukuje kondycji lub lekcji. Krochmalna 35A, m. 7. 2396

Student matematyk, posiadający języki starożytnie, poszukuje lekcji lub korepetycji. Oferty w kantorze Kurjera pod S. 2397

Młody francuz udziela lekcji konwersacji. Nowolipki № 22, mieszkania 1. 17265

Potrzebna jest bona niemka, mówiąca po polsku. Plac Grzybowski 10, u doktora.

Zawiadomienie.

Magazyn Ubiorów Męzkich
KONSTANTEGO JAKIMOWICZ,

przeniesiony został na drugą stronę bramy w tym samym domu, ul. Miodowa № 10, wprost Sądu Okręgowego. Magazyn znacznie powiększony tak w gotową garderobę męską, jak w sukna i kory krajowe i zagraniczne. Wielki wybór **Mundurów, Szyneli i Bluz** nowej formy dla uczniów; z czem się polecam Szan. Klientom, mając nadzieję, że i nadal łaskawie zaszczycać mnie będą. Z wysokim szacunkiem

Konstanty Jakimowicz.

Miodowa № 10, wprost Sądu Okręgowego.

4258.

Składy Materiałów Aptecznych
LUDWIKA SPIESSA I SYNA,

Ulica Senatorska

Marszałkowska Nr 52,

obok Kościoła św. Andrzeja (pp. Kanoniczek),

(pomiędzy Rysią i Świętokrzyską)

mają zaszczyt polecić Materiały apteczne i Przetwory chemiczne do użytku lekarskiego, domowego i gospodarskiego.

Ceny przystępne.—Towar wyborowy. 2091

Przygotowanie i sprzedaż poniższego środka, jako nie zawierającego w sobie części szkodliwych dla zdrowia, dozwolone na ogólnych zasadach handlu.

Dra Fr. Lengiel'a

Balsam brzożowy.

Sam sok drzewny, otrzymywany z brzozy przez wywiercenie pnia tejsze, od najdawniejszych lat, jest najdoskonalszym środkiem upiększenia twarzy; przerobiony zaś według przepisów wynalazcy, wywiera skutki prawdziwie zadziwiające. Pocięra się nim wieczorem twarz lub inne miejsca skóry, nazajutrz już naskórek się wygładza, przez co pięć staje się nadzwyczaj białą i delikatną.—Balsam ten wyrównywa zmarszczki na twarzy, oraz znaki ospowe, nadając jej kolor młodości, skórze nadaje białość, delikatność i świeżość, usuwa w krótkim czasie piegi, plamy wątrobiane, czerwoność nosa, węgry i inne nieczystości skóry.—Cena słoika wraz z przepisem **rs. 1 kop. 50.** 2079r

Składy w Warszawie: u p. **Aleksandra Kocha**, Krakowskie-Przedmieście Nr 83 i u p. **Leona i S-ki**, Nowo-Senatorska 4.

Buchhalter i korespondent 2638r

w językach polskim i niemieckim z księztwa Poznańskiego, posiadający dobre świadectwa i rekomendacje, poszukuje od 1 Styчня 1884 r. posady. Łaskawe oferty pod C. S., uprasza się adresować do biura ogłoszeń Rajchmana i Frendlera, w Warszawie, Senatorska № 18.

Korzystny interes leśny,

o 6 wiorst od kolei a 6 mil tąż koleją od Brześcia-Litewskiego, jest zaraz do sprzedania Lasu dziesięć dziesiątyn na bardzo korzystnych warunkach. Bliższa wiadomość we wsi szpitalnej Mienia, o 8 wiorst od Nowo-Mińska u leśniczego Naziembiego właściciela tegoż lasu. 4290

F. Pietschmann

Kantor: **Tomackie 3,**

sprzedaje **tylko** najlepszy

górnio-szlązki, 2803.R

węgiel kamienny,

po cenach umiarkowanych.

Browar Parowy

A. LENTZKIEGO,

w Warszawie,

zawiadamia, że Piwo **Bawarskie, Lagrowe, Kulmbacher**, (czarne), tak wielką wziętość mające w Niemczech, z d. 4 Listopada r. b., sprzedawanem będzie na kufle w lokalach przy ul. Nowy-Swiat № 44 i Elekto-ralnej pod № 17; na butelki zaś oddane jest do sprzedaży firmie **M. Stypinski** róg ulic Leszna i Karmielickiej. 4285

Potrzebna francuzka na dom-pies, z angielskim na pierwszeństwo. Świętojeńska 12 bez litery, 1-o piętro, mieszkania 5, pomiędzy 10 a 12. 17244

Niemiec, uniwersyteckiego wykształcenia, z odpowiednimi świadectwami, znajdzie lekcie. Pierwszeństwo ma znający także buchhalterię. Oferty i adres w kantorze Kur. War. pod lit. S. H. 17253

Nauczycielka z patentem 2-go gimnazjum, posiadająca muzykę, języki: francuzki i niemiecki, udziela lekcji i korepetycji. Ziota 37, mieszkania 5. 17177

Na wies poszukuje nauczycielki polki, wykształcenia, dobrą muzyką, francuzkim językiem. Bony niemiecki, która była w zakładzie naukowym. Hotel Saski № 97, w w dziedzińcu, od 9-11 rano i od 3-5 po południu. 2399

Potrzebna jest bona niemka (izraelitka), która by się zarazem gospodarstwem zajęła mogła. Oferty składać w kantorze Kurjera pod lit. M. S. 100. 17206

Posady i prace.

Potrzebny jest uczeń, do apteki na prowincję, w bliskości Warszawy. Wiadomość: Niewiała № 5, miesz. 5. 16879

Wyjazdowy! Mechanik montyer maszyn, niesta, wykonywa wszelkie reperacje mechaniczne, kotłów parowych, młynów, tartaków, gorzelni, browarów, z gwarancją, za także przyjmie miejsce werkführera. Ziota 39, miesz. 7, 2-e piętro. 16931

Pradca do folwarku potrzebny zaraz, samoty. Królewska № 1, stróż wskaze.

Potrzebne są uzdolnione maszynistki i poddane do bielizny. Mostowa 14, miesz. 19, drugie piętro. 17050

ony francuzki, świeżo przybyłe z Paryża, poszukują miejsca. Zgoda 6, m. 8. 2371

złotych młody skończywszy VII klas. poszukuje zajęcia w biurze lub kantorze. Chłodna № 12, w fotografii. 17028

Potrzebna jest panna kompletnie udatniona do strojów, zaraz do magazynu mód na prowincję. Wiadomość w fabryce kwiatów Marji Pitka, ulica Długa № 16. 17030

Potrzebni są uczniowie do zakładu wyrobów stolarskich. Wiadomość: Marszałkowska № 71, u stolarza. 17166

Klepową potrzebną z kauceją rs. 50, do sklepu pieczywa. Leszno № 65. 17208

Panna będąc w sklepie galanterijno-dystrybucyjnym, z kauceją i rekomendacją, poszukuje takiegoż miejsca. Aleja Jerolimowska № 34, mieszkania 15. 17211

Osoba w średnim wieku, znająca dobrze krawiecczynę i gospodarstwo, z dobrą rekomendacją, życzy się umieszczyć w jednym z domów zamieszkałych. Walecowa № 1, m. 24.

Danienka młoda, przyjemnej powierzchowności, moralnego prowadzenia, potrzebna jest na wies do zastąpienia pani, wynagrodzenie dobre. Wiadomość: Włodzimierska 2, mieszkania 5, między godz. 2 a 5. 17222

Osoba w średnim wieku udoskonalona w krawiecczynie i kroju, szyjąca na maszynach, poszukuje zajęcia w domu prywatnym. Adres w kiosku na placu Teatralnym. 17240

Osoba poszukuje miejsca panny służącej, znająca krawiecczynę, czesanie włosów, mająca chlubne świadectwa. Adres: kiosk, plac św. Aleksandra. 2395

Panny zdadne, potrzebne są do spódnic. Leszno № 54, miesz. 4. 17229

Panny poddane, potrzebne są do kwiatów. Ulica Walecowa № 5, miesz. 13. 17233

Potrzebna jest zaraz panna, do staniaków. Wiadomość: Solna № 18, u właściciela domu. 17233

Potrzebny jest uczeń, do fabryki form, do kapeluszy, z ukończeniem 2-ej klasy. Ulica Kościelna № 16. 17230

Uczeń potrzebny jest do cukierni. Róg Ziotej i Marszałkowskiej № 45. 17246

Osoba porządnej familji, poszukuje miejsca w sklepowej, może złożyć kauceję. Wiadomość: kiosk, Kopernik. 2398

Francuzka młoda, pragnie się umieszczyć na wsi, do małych dzieci. Wiadomość: Nowy-Swiat 40, miesz. 14. 17231

Lańka z dobrymi świadectwami, niemka, w średnim wieku, potrzebna zaraz. Krakowskie-Przedmieście 15, miesz. 45. 17200

Osoba młoda poszukuje miejsca, do gospodarstwa na wies, lub w Warszawie do zarządu domu. Adresy uprasza składać w kantorze Kurjera pod lit. A. K. 8. 17260

Potrzebne zaraz panny zdadne do pracowni sukien. Marszałkowska № 73, m. 26.

Panna potrzebna do bielizny damskiej, obeznana z maszyną Pollaka. Marszałkowska № 37, mieszkania 7. 17236

Potrzebne są zaraz panny do sukien i do upinania spódnic, oraz dziewczynki do nauki. Aleja Jerolimowska № 26, w pracowni pani Francoise. 17205

Potrzebna jest panna udatniona w upinaniu sukien i kapeluszy, na wyjazd do Łomży. Adresy składać w kantorze Kurjera pod liter. B. C. 17275

Osoba młoda, przyjemnej powierzchowności, brunetka, poszukuje miejsca, do zarządu domem, u pojedynczej osoby. Nowolipie № 14, miesz. 5. 17242

Łoda osoba, dobrze wychowana, z patentem progimnazjalnym, pragnie umieszczyć się do dzieci lub do towarzystwa, w mieście lub na wsi. Może przedstawić chlubne rekomendacje. Wiadomość w schronieniu nauczycielek. Żurawia № 3. 17178

Uczeń który ukończył 6 klas filolog, poszukuje zajęcia w godzinach dowolnych. Oferty w kant. Kurjera sub Max. 17224

Panny do kwiatów poddane i do nauki zaraz płatne. Sto-Jańska 3, m. 9. 17226

Kupno i sprzedaż.

Futer wyprzedają „Orient.” Elektoralna 5, (prawa oficyna). 16572

Mebie ozdobne salonowe, garnitur orzechowy, szafy, tremo, lustra, garnitur angielski, konsolki do kart, kredens, stół jadalny, łóżka, garniturek napoleonowy, szafki do bielizny, firanki i kandelabry, szeslong, biurko, bardzo tanio do sprzedania. Ziota 4, mieszkania 1, pomiędzy Ziota i Chmielną.

Mebie do sprzedania: garnitur orzechowy, szafy, tremo, lustra, garnitur angielski, konsolki do kart, stół jadalny, kredens, łóżka, szafki do bielizny, szeslong, biurko, firanki, dywany, regulator. Twarda № 6, na lewo, w podwórzu przy ogródku w pałacyku, mieszkania 41. 16665

Do sprzedania damska garderoba i bielizna. Nowy-Swiat № 68, m. 42. 16910

Portepiany nowe, do sprzedania, zamiast, reperacje, strojenia przyjmują fabryka Karwowski i Syn, Nowolipie 16. 16931

Z powodu braku miejsca jest do sprzedania fortepian Buchola, o 6 oktawach. Ulica Oboźna № 6, w sklepie. 16943

Utro mekko zupełnie dobre do sprzedania. Królewska № 3, mieszkania 16. 15603

Mebie do sprzedania za bardzo przystępną cenę, 2 garnitury mebli rysem krytych, oraz szafy orzechowe, kredensy, łóżka, szafki do bielizny, łóżka, komody, biurka, róg ul. Hożej i Kruczej № 15, u stolarza. 16749

Jest do sprzedania: szuba podbita lisami bardzo ładnymi, kołnierzy i mufki z nurek. Wszystkie to zupełnie nie używane. Wiadomość: ulica Tamka № 15, m. 2. 17043

Portepian w b. dobrym stanie, do sprzedania. Dzielnia № 7, m. 4. 17059

Mebie do sprzedania u stolarza: kredensy, szafy, łóżka, łóżeczka i t. p. Długa № 22, miesz. 14. 17046

Do sprzedania szafa, łóżka, stół, umywalka, waliza duża. Stare-Miasto № 18, miesz. 14. 17046

Portepiany Sejdlera i Hoffera, zagraniczne, Kupno i zamiana. W. Słodziński, ulica Nowy-Swiat № 46. 17189

Przyczka na resorach, na jednego konia, w dobrym stanie, jest do sprzedania. Leszno № 20, u stróża. 17060

Jabłka i gruszki w wyborowych gatunkach nadeszły ze wsi do sprzedania. Marszałkowska № 11, mieszkania 10. 17020

Do sprzedania: garnitur mebli, szafy, tualeta, konsola, figury. Widzieć można codzień: Elektoralna 31, mieszkania 4. 17013

Mebie są do sprzedania za umiarkowaną cenę. Ul. Aleksandra № 16, m. 1. 17167

Lustro duże w złotych ramach do sprzedania. Walecowa № 13, miesz. 3. 17165

Mebie ozdobne, garnitur orzechowy, szafy rozbiierane, tremo, lustra, garnitur angielski, konsolki do kart, kredens, stół jadalny, stół do samowara, szeslong, biurko, garniturek napoleonowy, łóżka, umywalka, toaleta, szafki nocne, szafki do bielizny, lampy i firanki tanio do sprzedania. Róg Marszałkowskiej № 26 i od Chmielnej № 27, mieszkania 30. 16255

Mebie do sprzedania z kilku pokoi, bardzo tanio, razem lub częściowo. Chmielna 25, druga brama od ulicy Marszałkowskiej, stróż wskaze. 16937

Zyrandol salonowy, kandelabry, stojące i wiszące, lampy ozdobne stołowe i wiszące, ampie różowa i niebieska, wszystko prawie nowe, do sprzedania bardzo tanio. Sienna 3, mieszkania 4. 17137

Jabłka wyborowe, wprost ze wsi nadeszły, sprzedają się tanio. Ulica Bracka, nr 13, w bramie, na dole, na prawo. 2389

Mebie do sprzedania: garnitur salonowy mezzary, urzędowej roboty, garnitur rzeźbiony gabinetowy, lustra, kredens, stół, krzesła, szafki do bielizny, łóżka paryskie, toaleta, umywalka, szafeczki nocne, sofka turecka, biurko damskie, biblioteczki dwie, biurko wielkie, szeslong, stoliki i krzesła fantazyjne, kwiaty, obrazy, dywany, zyrandol, lampy, kandelabry, etc., wszystko modne i nowe. Wiadomość: Sienna 3, mieszkania 4, od godziny 9-7 wieczorem. 16996

Portepian mahoniowy o 6 i pół oktawy, do sprzedania. Elektoralna 17, m. 1. 16479

Jabłka nadeszły ze wsi są do sprzedania przy ulicy Ziotej № 13A, m. 6. 17007

Nagia sprzedaż mebli mahoniowych, kwiatów i innych rzeczy. Szpitalna 2, pierwsze piętro. 2387

Portepian za rs. 80. Buchola, do sprzedania w magazynie mebli Marszałkowska 18.

Garnitur cały kryty, z portjerami, lustrami, szafy, otomana, szeslong, napoleonki, kredens, stół jadalny, toaleta, umywalka, stół do samowara, biurko, biblioteczki, szeslong, firanki, dywany, tanio do sprzedania. Bracka № 12, stróż wskaze. 17194

Z powodu wyjazdu, jest zaraz do sprzedania: biurko mekko i garnitur z portjerami salonowy. Róg Kruczej i Hożej № 17, stróż wskaze. 17255

Tanio do zbycia: tuzia koszul damskich, nowych; kapy strojne i garnitur tumakowy. Ulica Krucza № 19, m. 11. 17259

Portepian palisandrowy, krótki, fabryki Kerntopfa do sprzedania. Sienna № 4b, niedochodząc Żelaznej, miesz. 5. 17210

Dwa garnitury używane: tumakowy i szeslongowy, za niską cenę do sprzedania. Bednarsku 25, mieszkania 33. 17202

Do sprzedania garnitur mebli mahoniowy, w dobrym stanie ze stołem, za rs. 55. Marjensztadt № 1B, miesz. 1, wprost łazienek Kurta. 17189

Portepian o 7-u oktawach do sprzedania, za rs. 225. Marszałkowska № 69, m. 18.

Cena bardzo niska, do sprzedania kredens dębowy z bogatą rzeźbą, stół jadalny bilardowy. Dzielnia 9a, miesz. 8. 17266

Na czasie. Kartofle wyborowe sprzedają się po rs. 3 za korzec. Freta 7, m. 16.

Do sprzedania: 2 futerka dla panienek, kołnierzy i mufki tumakowe; 2 mufki i 2 kołnierze grotowe, czapeczka damska z pluszu brązowego i palto wełniane adamaszkowe. Świętokrzyska 23, m. 9. 17252

Salopa lisa jest do sprzedania. Krakowskie-Przedmieście № 20, miesz. 3, 1-e piętro. 17257

Mebie do sprzedania z kilku pokoi, bardzo tanio, razem lub częściowo. Ziota № 10, od Marszałkowskiej 5 dom. m. 15. 17264

Portepiany używane do sprzedania, w cenie od 150 do 420. Kralla, Sejdlera i innych; wszelkie reperacje i strojenia przyjmują. Biernacki, Krucza № 21, róg Alei Jerolimowskiej. 17214

Salopa lisa, atlasem kryta, do sprzedania. Chmielna № 40, mieszkania 3. 17215

Powóz 4-osobowy z walizą, używany, z pierwszorzędnej fabryki do sprzedania. Wiadomość w domu № 23a Aleja Jerolimowska, 2-gi dom od Marszałkowskiej, stróż wskaze. 17217

Do sprzedania wyżej angielskiej rasy, 2-miesięczny. Leszno № 43, u stróża domu.

Karete dwu-osobowa mała i lekka, mało używana, koby miała do sprzedania, raczy złożyć swój adres z ceną w kopercie zamkniętej pod lit. J. D. 31, w biurze ogłoszeń pp. Rajchmana i Frendlera, Senatorska 18.

Z powodu wyjazdu wyprzedają się rozmaite rzeczy domowe oraz rotunda jedwabna podbita lisami z kołnierzem ze srebrnych lisów, na wysoką osobę za rs. 120, czapeczka mufki i kołnierzyk bobrowy rs. 45, sukienka czarna kaszmirowa z koronkami rs. 20, szlafrok ranny bordeaux z koronkami, atlasem, z trenem rs. 20, okrycie syberyjskie brązowe z pluszem rs. 20, serwetka dywanowa, dywanek przed łóżko, firanki, portjery, bielizna damska b. piękna. Ulica Bracka № 4, miesz. 9, na dole w dziedzińcu. 17227

Stół jadalny dębowy jest do sprzedania przy ulicy Solnej pod № 1. Wiadomość u stróża. 17273

Do sprzedania sofa, fotele, szeslong, otomana Krakowskie-Przedmieście № 18, mieszkania 2, w bramie. 17270

Do sprzedania piękny orzechowy garnitur i maszyna do szycia. Wiadomość: Marszałkowska 27a, u stróża. 17243

Do sprzedania fortepian, kredens dębowy, szafy do sukien i bielizny, szeslong, stół. Ulica Hoża № 3, miesz. 28. 17219

Interesa handl. i majątk.

Klepek wiktualii jest do sprzedania. Ul. Browarna № 20. 17072

Klepek spożywczy jest do sprzedania z powodu wyjazdu. Bracka, obok № 15. 17005

Klepek wiktualii do sprzedania. Róg ulicy Złotej i Bochej № 1. 17003

Klepek wiktualii jest do sprzedania z powodu wyjazdu z całego urzędowaniem z powodu wyjazdu do Rosji. Chmielna № 19, wiadomość na miejscu. 16997

Klepek dystrybucyjny z eleganckim urządzeniem, wraz z materiałami piśmiennymi do odstąpienia z powodu wyjazdu. Wiadomość: ulica Chłodna № 28, w dystrybucji.

Ciepły kupieć dom w Warszawie, nie zbyt Godlego od centrum, z budynkiem parterowym, na fabrykę, około 500 łokci kwadr. powierzchni zawierającym. O miejscu i cenie proszę zawiadomić Cholewińskiego, Oboźna 2.

Klepek wiktualii do sprzedania przy ulicy Pawiej № 52. 17144

Do sprzedania w każdym czasie kawiarnia przy ulicy Chmielnej pod № 35. Wiadomość tamże. 17171

Majątek ziemski włók 15, bez służebności, w gubernji Piotrkowskiej, od miasta powiatowego wiorst 2. Towarzystwa 11,500 rs., z kompletnymi zasiewami i inwentarzem żywym i martwym, do sprzedania lub zamiany na dom w Warszawie, lub Łodzi. Blizsza wiadomość u właściciela domu, ulica Krucza № 13B, miesz. 8, od ulicy Kruczej. 17168

Propinacja Elsnerów, do odstąpienia od Nowego Roku lub zaraz, na szosie Radzymińskiej, 3 wiorsty od rogatki, cztery morgi łąki, 2 morgi ornego pszennego gruntu, pięć mieszkań dla lokatorów, zajazd, stajnie i chlewy. Opłać rs. 600, kontrakt do 1886 r.

Klepek wiktualii od lat 30 egzystujący, jest do odstąpienia, za cenę przystępną. Ulica Browarna № 13. 17139

Klepek wiktualii jest do odstąpienia zaraz. Ulica Leszno № 45. 17125

Restauracja do sprzedania z powodu odrzymania posady. Wiadomość: ulica Nowy-Swiat № 9. 16723

Częstochowa. Jest dom murywany pięciopiętrowy, dachówka kryty, przy ulicy Wileńskiej № 501, na wprost handlu Emila Neckiego. Wiadomość na miejscu. 16715

Jest do sprzedania skład nieci, egzystujący od lat ośmiu, na przynajmniej ulicy. Interesanci raczy złożyć swoje adresy w biurze ogłoszeń Rajchmana i Frendlera, Senatorska 18, pod literami S. S. 2370

Poszukuje się do kupna domu murywanego go ze stajnią i wozownią przy ulicy Marszałkowskiej lub przyległych ulicach, w cenie od 60,000—70,000 rs. Wiadomość w kantorze Kurjera, pod lit. K. 17027

Do odstąpienia fabryka maszyn i narzędzi rolniczych kompletnie urządzona o sile parowej lub żądany jest fachowy współak. Wiad. Senatorska № 17, od 5 do 7 wieczór u J. L. Cohena. 17050

Plac w bliskości Alei Ujazdowskiej, przy ulicy Pięknej, do sprzedania lub wynajęcia na skład. Marszałkowska № 54, u stróża.

Propinacja jest do wydzierżawienia na lat 3, w której można urządzić restaurację przy obozie wojskowym. Wiadomość w handlu wia F. Wyszomirskiego w Warszawie, ulica Graniczna № 11. 16803

Plac z ogrodem przy ulicy Hożej do spredania. Leszno № 25, u rzadcy. 16055

Dom z pięknym ogrodem owocowym, kilka morgami dobrej ziemi lub bez, do sprzedania w Siedcach gubernjalnych. Wiadomość także: dom dawniej inżyniera Benikowskiego lub Leszno № 28, u rzadcy. 16832

Majątek włók 31, 2 1/2 mili od stacji Radomsk, z inwentarzami, w tem łąk dwu i trzy-kosnych włók 3, bez pośrednictwa. Ulica Sosnowa № 5, miesz. 7, od godz. 3-5 po południu. 16826

Plac w Targówku, przy szosie, 60,000 łok. □ po 10 kop. łokcie, do sprzedania. Wiadomość: Elektoralna № 28, m. 28. 16240

Klepek norymberski z galanterją i materiałami piśmiennymi jest do odstąpienia, w każdym czasie. Ulica Chłodna № 25. 16932

Dystrybucja z mieszkaniem do spredania przy stacji tramwajowej. Twarda 20.

Klepek wiktualii do sprzedania zaraz z powodu choroby właściciela. Ulica Krucza № 2 lit. a. 16887

Pogrzebowy zakład B. Korpaczewskiego, skład trumien i wszelkich efektów pogrzebowych. Nowy-Swiat 42. 1834

Zakład B. Korpaczewskiego, kupna, wyprzedży i zamiany starożytności, przedmiotów domowego użytku i ubrań damskich i mekko mało używanych. Nowy-Swiat 42.

Kawiarnia do odstąpienia, cena przystępną. Wielka 14. 2405

Wardzo korzystny interes, z powodu niekompetencji kierującego tymże, jest do odstąpienia za 8,000 rs., lub do zamiany na inny interes, przedstawiający tę wartość. Pośrednictwo wylęcza się. Wiadomość w kiosku na ulicy Długiej wprost Bielańskiej.

Klepek z urządzeniem i oświetleniem gazowym, wraz z lokalem przy ulicy Długiej, jest do odstąpienia, za cenę bardzo niską. Wiad. w biurze ogłoszeń, Senatorska 18. 2402

Klepek spożywczo dystrybucyjny, w dobrym punkcie, do sprzedania zaraz. Wiadomość: ulica Ogrodowa № 18, u rzadcy domu. 17272

Do interesu przynoszącego znaczne korzyści, żądanym jest współuik lub współniczka, z kapitałem od 3,000 do 4,000 rs. Wiadomość: Leszno № 18, m. 16, od 2 do 5.

Kolonja dwu-włókowa do wydzierżawienia zaraz, w bliskości Pragi. Wiadomość: ulica Podwal w cukierni p. Popielawskiego.

